

VIETNAM-SOLIDARITET

NOVEMBER 1969

3. Årgang

NUMMER 7.

TELEGRAM TIL DE DANSKE VIETNAMKOMITEER.

DEN SYDVIETNAMESISKE REPUBLIKS SÆRLIGE MISSION I HANOI, DRV, TAKKER JER OPRIGTIGT FOR JERES HILSNINGSTELEGRAM VED DANNELSEN AF SYDVIETNAMS PROVISORISKE REVOLUTIONÆRE REGERING. OG UDTRYKKER VOR DYBE TAKNEMMELIGHED FOR JERES FORTSATTE OG AKTIVE STØTTE TIL DET SYDVIETNAMESISKE FOLKS HELTEMODIGE MODSTAND MOD USA'S AGGRESSION OG KAMPEN FOR NATIONAL BEFRIELSE. VI ØNSKER JER FORTSAT HELD I JERES ÆDLE AKTIVITETER.

SAGFØRER NGUYEN HUU THO, PRÆSIDENT FOR FNL'S CENTRALKOMITE'S PRÆSIDIUM OG PRÆSIDENT FOR DE VISE MÆNDS RÅD I SYDVIETNAMS PROVISORISKE REVOLUTIONÆRE REGERING

ARKITEKT HUYNH TAN PHAT, PRÆSIDENT I DEN PROVISORISKE REVOLUTIONÆRE REGERING FOR SYDVIETNAM.

RANDERS
CENTRALBIBLIOTEK

INTERNATIONAL SOLIDARITETSDAG MED VIETNAM
LØRDAG DEN 15 NOVEMBER

DAGEN MARKERES I KØBENHAVN MED EN MASSEDE-
MONSTRATION UNDER PAROLERNE:

USA UD AF VIETNAM
BEKÆMP DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME
NATO UD AF DANMARK

DEMONSTRATIONEN STARTER LØRDAG KL 15 VED
DEN AMERIKANSKE MILITÆRMISSION PÅ ØSTER-
BROGADES KASERNE (VED IDRÆTSPARKEN). KL 16
HOLDES MØDE FORAN DEN AMERIKANSKE AMBASSA-
DE OG DERFRA FORTSÆTTER DEMONSTRATIONEN
TIL CHRISTIANSBORG.

VIETNAM-KONTORET, GRØNNEGADE 37¹, 1107 København K. Tlf. (01) 141537.
Der er åbent mandag - fredag: 10-19,30 og lørdag: 10-13

SOLIDARITETSDEMONSTRATION MED VIETNAM DEN 15. NOVEMBER I KØBENHAVN.

BAGGRUND

Den internationale Forbindelseskomite under Stockholmskonferencen har holdt et hastende i weekenden 11-12 oktober for at koordinere amerikanernes nye kraftige modstandsbevægelse med en bred opbakning på internationalt plan.

Irwing Sarnott, der er en af de amerikanske ledere af bevægelsen, sagde på mødet, at det nu mere end nogensinde er nødvendigt at samarbejde bestræbelserne. Han hævdede at der er tale om den mest magtfulde kamp mod den amerikanske imperialisme.

Den 15. oktober i år var første etape af en langtidsplan, som skal tvinge magthaverne til at standse Vietnamkrigen inden hele det amerikanske samfund bliver lammet.

I november måned bliver der endnu to dages strejke, i december udvides strejken til tre dage, i januar til fire, og således vil det fortsætte med en dags udvidelse indtil krigen er forbi.

Lørdag den 15. november regner man med de mest omfattende demonstrationer i Amerikas historie. Alene i New York vil man komme op på en halv million deltagere.

De krav man nu stiller i USA, er kravet om at standse krigen i Vietnam og føre den hjem til USA som en krig imod rasediskrimination, mod fattigdom og politisk forfølgelse.

Det fremgik klart af mødet i Stockholm, at der vil blive tale om en massiv opbakning af det amerikanske initiativ. Der vil således blive demonstreret foran de fleste amerikanske ambassader og militæranlæg i verden. I Japan regner man med, at demonstrationen vil få en særlig voldsom karakter. Der er baggrunden bl.a. den, at den japanske præsident står umiddelbart foran en rejse til USA med det formål at træffe aftale med amerikanerne om en direkte japansk deltagelse i Vietnamkrigen.

Som noget nyt og positivt kan nævnes, at en lang række internationale fagorganisationer slutter op om demonstrationen.

Den 15 november vil blive kulminationen af den efterårsoffensiv amerikanerne indledte den 14. oktober, men det understreges, at det samtidig skal være indledningen til et endnu hårdere aktionsprogram.

UDHÆNGSSKABET

Vort udhængsskab om Reflex' daværende pressefotograf Mogens Brandtoft (Vietnam-Solidaritet nr. 3, 69) har været citeret i "Journalisten", organ for journalistforbundet oh hr. Brandtoft har imødegået samme. ("Vås", "tilfældigt sammenblandede halve sandheder" og "en god portion fantasi", sep. 69). Vi agter med vanlig taktfuldhed at blande os i debatten og på den måde dels imødegå hr. Brandtoft og dels beskæftige os lidt med REFLEX, der har ofret så megen spalteleads på Vietnambevægelsen i Danmark.

I udhængsskabet om hr. Brandtofts meriter omtalte vi også hr. Erik Bøje Larsen. Gen-nem en biografi af ham, vil det fremgå, at Brandtofts ukendskab til samme, må være knapt så lille, som han lader Journalistens læsere tro.

Altså:

Erik Bøje Larsen - dansk højre-fløjs succesfulde 007.

Født 29.3.1943 på Fredriksberg. Student 1961 fra Rødovre Statsskole. Med indtil 1964 Erik Bøje *Manåmose* Larsen, hvilket har betydning for den videre beretning. Studerede på Handelshøjskolen i Kbh., har været studenterrådsformand der og er nu cand.merc.

Er redaktør af EDB-Nyt (Til kontorer - til chefen). Hans medredaktører hedder Henning Jensen og Niels Bøye. Bladet udgives af A/S Interdoc, Reflex' udgiverselskab. Tilsyneladende en pæn student, der arbejder i bladverden.

15. NOVEMBER I KØBENHAVN.

På denne baggrund, har De Danske Vietnamkomiteer besluttet at arrangere en demonstration den 15. november i København.

Demonstrationen vil blive gennemført under paroler, der er tilpasset den politiske situation i Danmark, men vil samtidig indgå som et led i den internationale protestdag den 15. november. Parolerne bliver:

USA UD AF VIETNAM
BEKÆMP DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME
NATO UD AF DANMARK

Demonstrationen starter lørdag den 15. nov. kl 15 ved den amerikanske militærmission på Østerbrogades Kaserne (overfor Idrætshuset).

Derfra går vi til den amerikanske ambassade, hvor der holdes et møde kl 16. Fra ambassaden fortsætter vi til Christiansborg hvor demonstrationen afsluttes.

Undervejs vil der blive talt af: Bente Hansen (politisk revy), Otto Sand (De Danske Vietnamkomiteer), Benito Scocozza (Kommunistisk Forbund, Marxister-Leninister) og Big 'an House (viceinformationsminister i Black Panther Party).

Vi opfordrer alle vore læsere til at støtte demonstrationen, dels ved at deltage og dels ved at være med til at fordele materiale om demonstrationen på deres arbejdspladser, skoler m.m.

Tryksager (løbesedler, plakater, mærkater) er færdige den 1. november og kan rekvireres på Vietnamkontoret, Grønnegade 37, Kbh K. Tlf 14 15 37. Kontortid mandag til fredag kl 16 til 19.30. Lørdag kl 11 til 14.

SLUT OP OM DEMONSTRATIONEN DEN 15. NOVEMBER.

Men hans kendskab til Henning Jensen og Demokratisk Alliance går langt tilbage og samtidig hermed har han været i ledelsen af to revolutionære organisationer.

I begyndelsen af 1960'erne meldte to unge mænd sig ind i en revolutionær organisation, der bl.a. støttede den algeriske frihedsbevægelse. Den ene - hr. Henning Jensen - forlod ret hurtigt bevægelsen. Den anden anancerede støt frem i organisationen og blev medlem af forretningsudvalget og international sekretær. Han hed Erik Bøje Larsen. Samtidig optrådte samme person, men under navnet Erik Wandmose, i ledelsen af Demokratisk Alliance. I 1964 oprettedes for eksempel fem ledelsesfunktioner i denne organisation. Leder af gruppe fem, der skulle "indsamle og distribuere oplysninger", var såmænd Erik Wandmose alias Erik Bøje Larsen. Det må han bestemt have haft gode forudsætninger for.

ANTI-NATO demonstrationen den 19. september.

En række politiske organisationer på venstrefløjnen afholdt den 19. september en anti-NATO demonstration. Den begyndte med et møde foran den amerikanske ambassade, gik derpå hen til den græske ambassade på at mindes et af NATO's mange overgreb mod et medlemslands befolkning og fortsatte derpå som fakkeltog hen til forsvarsministeriet, hvor den blev afsluttet. Under demonstrationen talte Jørgen Dragsdal som repræsentant for Black Panthers, Ellen Brun fra politisk revy, en repræsentant for eksilgrækerne i Danmark og Lars Hutter fra venstresocialisterne. Demonstrationens sigte var klart anti-imperialistisk. Man demonstrerede mod NATO ikke blot som en militærpagt, men også som et undertrykkelsesredskab for USA-imperialisterne og deres lakajer. Så meget desto mere bemærkelsesværdigt var det, at demonstrationen talte ca. 2.000 deltagere. Det viser, at den politiske erkendelse af NATO's virkelige karakter begynder at gøre sig gældende, og at folk ikke længere er bange for at vise deres standpunkt trods den polititerror, der satte ind den 27 april sidste år. Derimod er der ingen grund til at undre sig over, at pressedækningen af demonstrationen var så beskeden som overhovedet muligt. Befolk-

ningen skulle jo nødig få indtryk af, at der eksisterer noget alternativ til NATO og den amerikanske imperialism.

Søndag den 21. september demonstrerede de samme grupper mod NATO i selve øvelsesområdet, hvortil man var kørt i en kortegte på ca. 50 biler. Der blev uddelt løbesedler, både til de fremmede tropper og til den lokale befolkning, hvori man forklarede NATO's karakter af politisk og militært undertrykkelsesapparat. Denne del af aktionen var meget vellykket, men desværre kom det til enkelte episoder med nogle få af beboerne, hvilket til en vis grad tilslørede tilslørede aktionens politiske sigte.

Under aktionerne mod NATO og NATO-øvelsen blev der gjort mange gode erfaringer. Bl.a. at vi kun kan stole på vore egne kræfter når det drejer sig om at give oplysning om imperialismens sande karakter.

Kampen mod NATO og mod USA-imperialismen fortsætter og vil i de nærmeste måneder blive ført med øget intensitet over hele verden, og vi må koordinere vore aktioner med denne kamp - så derfor:

SLUT OP OM DEMONSTRATIONEN DEN 15. NOVEMBER
UNDER KRAVENE: USA UD AF VIETNAM

BEKJØP DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME
NATO UD AF DANMARK.

Erik Bøje Larsen blev for første gang kendt af en større offentlighed, da dagbladet Information den 16.5.1968 afslørede ham som værende den studenterrådsformand, der gav et meget fantasifuldt - og yderst anonymt - interview i det første nummer af Reflex (maj 1968). Selve interviewet - om farlige oplevelser på en turistrejse i Sovjetunionen - var lige så løgnagtigt som meget af hr. Bøjes øvrige adfærd.

Informations afsløring af studenterrådsformandens identitet afslørede også Bøje som Demokratisk Alliancens 007 i venstrebevægelsen. Og over studier af den religiøse sekt, Orthon-bevægelsen, har han nu åbent fundet hjem: Som Henning Jensens medredaktør på EDB-bladet. Og der skal han have lov til at være i fred, men ikke blive glemt.

ANNONCE FOR MOBIL OIL I PORTUGISISKE MILITÆRE FAGBLADE.

I GODE SÅVEL SOM DÅRLIGE TIDER....

Terrorismens bølge, som forræderisk angreb det nordlige Angola, kræver heltemodige ofre af styrkerne og af befolkningen.

Mobil, som fra 1914 har tjent provinsen, som var den pioner, som bragte de olieprodukter, der var så væsentlige for dens udvikling, som i gode så vel som i onde tider delte Angolas og dets befolknings skæbne - kunne ikke holde sig tilbage fra at yde disse ofre.

Mobil har med stolthed deltaget i kampen for at forsvare provinsen ved at påtage sig at forsyne hæren og befolkningen med den nødvendige benzin og de nødvendige olier.

MOBIL - MERE END ET HALVT ÅRHUNDREDE I LANDETS TJENESTE.

NAS HORAS BOAS
E NAS MÁS...

A 1/2 de terrorismo que transcorremos atentos e 1/2 de Angola, mobiliza-se a Força Armada e as populações.

A Mobil que desde 1914 serve a Província, que faz a diferença que levou a todos os lugares os produtos petrolíferos tão importantes para a sua desenvolvimento, que nos trouxe, hoje a nós, amor e solidariedade a todos os Angolenses e das suas populações - não podia estar ausente desta ocasião.

A Mobil tem participado com orgulho na luta para defesa da Província, acompanhando as operações e o abastecimento das unidades e unidades militares nascentes da Força Armada e das populações.

MAIS DE MEIO SÉCULO AO SERVIÇO DO PAÍS.

KOM PÅ GADEN DEN 15. NOVEMBER OG KRÆV: USA UD AF VIETNAM.

Mogens Brandtoft bag politikæden foran den amerikanske ambassade den 27. april 1968.

Og tilbage til Mogens Brandtoft. Det skulle vel ikke være Dem, der har leveret billeder til Bøje-interview'et i Reflex - fra den samtidige og måske fælles ferie i Moskva? De kender måske slet ikke Bøje Larsen fra Reflex? Og var det et tilfælde, at De forsøgte at komme ind i den revolutionære organisation, som Bøje havde forladt? Og at De samtidig var Reflex's fotograf. I sandhed halve sandheder.

DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME, NATO OG DANMARK.

Det amerikanske imperium har afløst og opsuget de tidligere europæiske koloniriger. Det nye imperium ser også anderledes ud. Det består af - folkeretsligt set - uafhængige stater. Og disse stater har en meget forskellig stilling inden for imperiet. De udviklede industrilande har mange privilegier, men ikke lige mange. De er med til at udsuge lande, der står længere nede på rangstigen, hvilket ikke forhindrer, at de selv bliver udsuget. Nu er det selv sagt ikke lande eller stater, der udbytter eller bliver udbyttet. *Det er klasser:* I toppen af hele den vestlige verdens økonomiske system sidder USA's overklasse, der gennem skiftende alliancer ("forretningssaftaler") med andre landes overklasser, eller grupper heraf, kontrollerer og udbytter arbejderne i de industrialiserede lande. Og befolkningerne i bunden af systemet - de fattige i Afrika, Asien og Latinamerika.

Kontrollen med dette imperium spiller over mange registre. USA's statsmagt spiller en fremtrædende rolle og mange universiteter og videnskabsmænd er ansat til at udfinde de bedste kontrolsystemer til hver enkelt situation. Deres arbejde er lettest, når det drejer sig om mere privilegerede stater. Overklassen bindes ofte af fælles (udsugnings-) interesser til USA. Og den lokale overklasse kontrollerer gennem sit magtapparat underklassen. Bortset herfra kontrollerer amerikanerne nøgleposter i disse landes økonomi: Energiforsyningen (olien), kapitalmarkedet og visse varegrupper. Og gennem det, der kaldes forsvarsalliancer, som f.eks. NATO, kontrolleres den betydelige del af statsmagten, som kaldes forsvaret. Beboerne i de udviklede lande mærker almindeligvis ikke, at de er en del af det amerikanske imperium. Højest tales der om amerikansk *indflydelse*. Når vi kommer længere ned af rangstigen er privilegierne selvsagt få eller helt borte, overklassen er svag - og befolkningens modstand mod placeringen i det imperialistiske system voldsommere. Kontrolforanstaltningerne er samtidig mindre forfinede - og situationen er derfor mere erkendbar for de pågældende landes befolkninger, og til en vis grad også for befolkningen i de udviklede lande (Vietnamesernes frigørelseskamp, amerikanernes voldsomme re-

aktioner - og solidaritetsbevægelsen med Vietnam i de udviklede lande illustrerer dette).

I dette nummer af Vietnam-Solidaritets vil vi som sædvanlig bringe oplysninger om Vietnamkrigen og den amerikanske imperialisme. Men også en hel del materiale om vor - Danmarks - placering i systemet. Dels vil vi bevise, at dansk erhvervsliv ikke bare er passivt knyttet til dette økonomiske system, men aktivt understøtter den amerikanske militærmaske - og dermed de amerikanske imperialisters utallige ugeringer verden rundt.

Gennem artikler om NATO vil vi prøve at belyse andre af vore bindinger til USA. Vi anerkender ikke NATO-tilhængernes problemstillinger, der tager deres udgangspunkt i påståede farer fra Warszawa-pagtlønderne og i, at der ikke findes noget realistisk sikkerhedspolitisk alternativ til NATO. Derimod vil vi prøve at belyse Danmarks strategiske betydning for USA. Den ligger især på tre punkter:

- 1) Grønland
- 2) Danmarks geografiske placering. Ikke alene *udgangen*, men også *indgangen* til Østersøen går over dansk territorium.
- 3) Danmarks rolle i varslings- og overvågningssystemerne - og som base for elektronisk spionage.

Heraf vil det fremgå, at dansk territorium spiller en betydelig rolle for amerikanerne - og at danske normalpolitikere - der ikke prøver at få Danmark ud af det imperialistiske system, men tværtimod artigt prøver at tilkæmpe Danmark flest mulig privilegier indenfor "Den vestlige verden" - og ikke kan gøre andet end at følge sig efter de amerikanske ønsker. Et opgør med NATO kan ikke løsgøres fra et opgør med den amerikanske imperialisme og dem, der varetager dennes interesser i Danmark: Hele det officielle samfund, officererne, direktørerne og embedsmændene, politikerne og professorerne og *magthaverne bag*.

En del af oplysningerne har ikke tidligere været offentliggjort, de kan frit gives med angivelse af Vietnam-Solidaritets som kilde. Mange af oplysningerne er indsamlet af Vietnamkomiteernes forskergrupper.

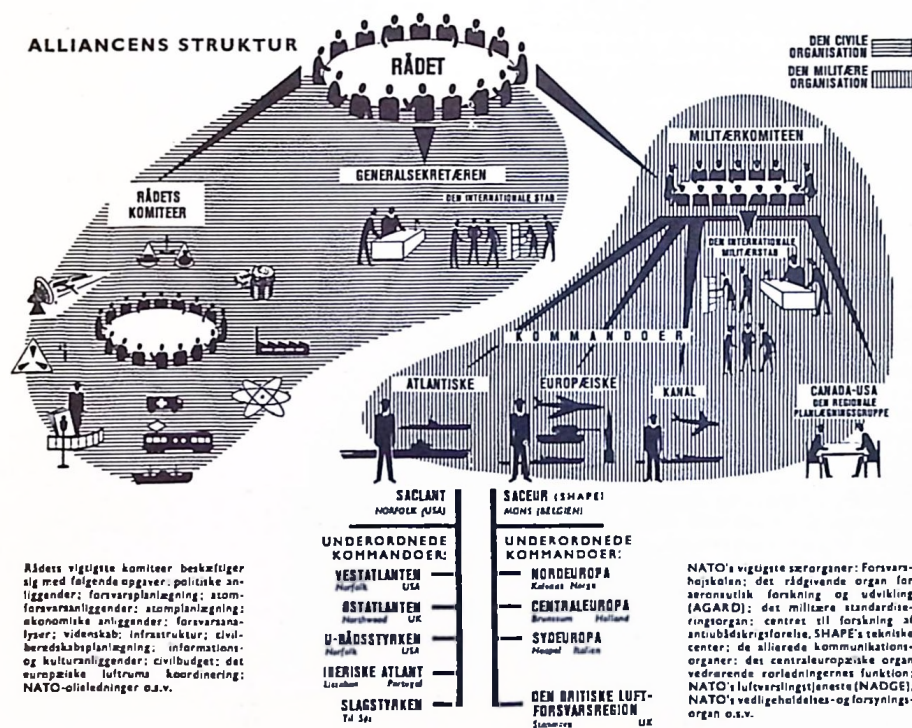
USA, NATO OG DANMARK

Den Nordatlantiske traktat, som Danmark efter amerikansk pres fik meget travlt med at underskrive i 1949, er ikke i sig selv særlig forpligtigende. Traktatens artikel 3 og 5 forpligter ikke underskriverne til andet end selv at afgøre, om der foreligger et angreb - og så fremt de mener dette, kan hvert enkelt medlem selv bestemme hvilke midler de vil tage i anvendelse, herunder væbnet magt.

Til at gennemføre artikel 3 og 5 skal der ifølge art. 9 oprettes et råd, og navnlig en forsvarskomite. En meget beskeden organisation. En samme artikel lod mulighederne for noget andet stå åbne: "Rådet skal oprette sådanne underinstitutioner, som måtte være nødvendige."

Med udgangspunkt i disse få ord er der siden 1949 sket en sådan enorm opbygning af fælles komiteer, stabe og andre institutioner, at den selvbestemmelsesret, der er forudsat i art. 5, helt er sat ud af spillet. Danmark er nu medlem af en krigsmaskine, hvis øverste ledelse helt er på amerikanske hænder. Jo længere ned i systemet vi kommer, jo mere tillades lokal medvirken. Men selv helt ned i de laveste fælles stabe sidder der amerikanske kontrollanter. Og de styrker, der ikke i fredstid er underlagt NATO direkte, overvåges af amerikanerne gennem deres rådgivende militærdelegationer og amerikanske efterretningsorganer.

Alliancens opbygning:

"en vi er ikke alene bundet til amerikanerne (og vesttyskerne) gennem ovenstående opbygning. En lang række to sidede og flersidede aftaler har bortfjernet enhver mulighed for større dansk manøvreren. Baseaftalerne for Grønland f.eks. er gældende lige så længe NATO eksisterer - uanset om Danmark melder sig ud eller ej. Og med hensyn til NATO's såkaldte infrastruktur (depoter, havne, olieledninger osv.) er situationen helt uoverskuelig. Der ligger ingen aftaler om erstatning eller ej, hvis Danmark melder sig ud af NATO eller blot opsiger det militære samarbejde. ("Der er aldrig taget stilling til disse ting i NATO's infra-strukturkommission" sagde kontorchef M.C. Fredriksen 1. 1968). Og ej heller om de øvrige NATO-magter skal have adgang til disse installationer efter dansk udtræden. Og med hensyn til en me-

get stor del af forsvarsmateriel er situationen lige så speget. Amerikanerne har givet os for ca 4,5 milliard kroner i "våbenhjælp" og, sagde forsvarsminister Erik Ninn Hansen i 1968: "Jeg vil tro, at amerikanerne kan forlange det hele tilbage."

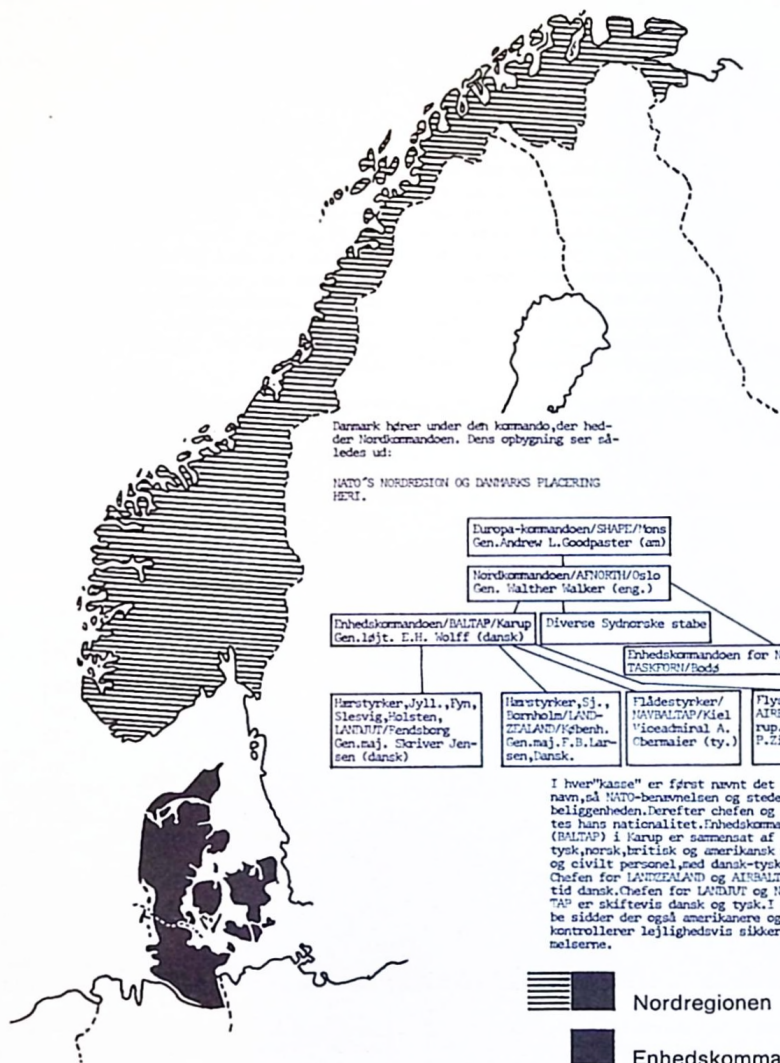
Når dertil kommer amerikanernes interesser i vor beliggenhed og de muligheder, det giver for varsling, overvågning, spionage og fremstød i flanken på russerne gennem Østersøen, så skal der skabes en overmåde kraftig bevægelse i Danmark for at løsrive os fra amerikansk dominans. Det er ligefrem et spørgsmål om det kan gøres, uden at amerikanerne går over til at anvende endog særdeles grove modforholdsregler. "Brandkorps" "Special Forces og den slags.

Amerikanerne og deres NATO-allierede har gennem hele Atlantpagtens historie trænet sig til indsats dybere inde i Østersøen ved at gennemføre landgangsovelser i danske og vesttyske farvande. Ovenstående billede stammer fra manøvren "Main Brace" 1952.

Det var forøvrigt første gang, at tyske soldater var på manøvre i Danmark. Ikke officielt - det skete først i 1965 - men

uofficielt. De minestrygere, amerikanerne havde med ved manøvren, førte amerikansk flag - med det var også det eneste amerikanske ved dem. Skibe og besætninger (i civil) var "alte kamerader" fra besættelsestiden. Hvilket medførte mindre episoder i Fredrikshavn, da lidt for mange tyskere lidt for taktfast var henne ved krigsgravene for at minde gamle dage og døde kammerater.

USA, GRØNLAND OG SYDDANMARK.

Grønland har siden den Anden Verdenskrigs begyndelse spillet en fremtrædende rolle i USA's militære tænkning og planlægning. Den 9. april 1941 afsluttedes en traktat mellem den danske gesandt i Washington (Henrik Kaufmann) og den amerikanske regering om USA's overtagelse af forsvaret af Grønland mod nazisterne. Den danske samarbejdsregering protesterede - men hverken den eller den tyske besættelsesmagt kunne ændre forholdet.

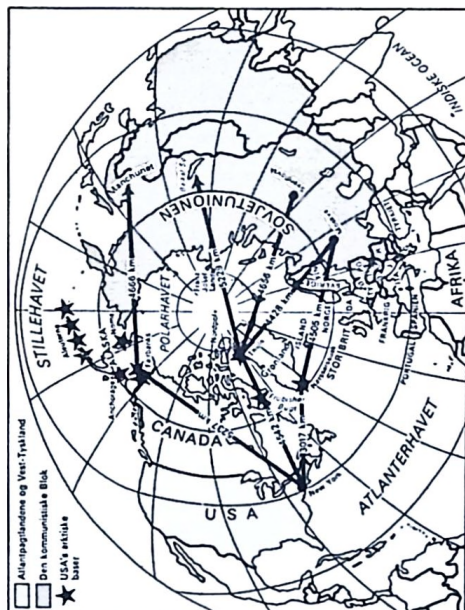
Traktaten af 1941 godkendtes af et enstemmigt folketing umiddelbart efter Danmarks befrielse i 1945, og den amerikanske tilstedeværelse anerkendtes som et bidrag i kampen mod Hitlers Tyskland.

"En da spørgsmålet om en amerikansk rømning blev rejst af de første danske efterkrigsregeringer, var amerikanerne højst uvillige til at give slip på alle baserne. Den amerikanske holdning udtrykkes således: USA var "rede til når som helst med den danske regering, at diskutere hele Grønlandsspørgsmålet med det

formål at finde frem til en løsning, der er i overensstemmelse med bogstaven og ånden i De Forenede Nationers pagt, og som tager i betragtning dansk suverænitæt over Grønland såvel som De Forenede Staters og den vestlige halvkugles forsvarsinteresser". (Af det amerikanske svar på den danske henvendelse af 27.5. 1947.) Og senere under de skandinaviske forhandlinger i 1948-49 om et neutralt forsvarsforbund - gjorde amerikanerne det klart, at "det for dem var afgørende, at Grønland som en del af den vestlige halvkugle og et af de strategiske knudepunkter i hele vort system ved traktatlig aftale knyttedes til det nordatlantiske forsvarssystem. Hvis dette ikke blev tilfældet, ville det være absolut håbløst at prøve at få Kongressen til at se velvilligt på Danmarks indtræden i en skandinavisk pagt og på våbenleveringer til Danmark." (Af Kaufmanns depeche af 12.2.1949.)

Med Danmarks pludselige indtræden i NATO faldt diskussionen om den fortsatte amerikanske tilstedeværelse på Grønland bort. Den 27. april 1951 undertegnedes en overenskomst - der under smukke henvisninger til NATO, velfærd, stabilitet og "fælles dansk-amerikanske forsvarsområder" - udleverede dele af Grønland til USA. Hvilken betydning amerikanerne tillegte Grønland ses af ill.

Siden da er Marssarsuaq-området blevet "inaktiveret", som det hedder på NATO-sproget. I stedet er trådt den nordligere Søndre Strømfjord. I løbet af halvtresserne og tresserne er "Thule Air Base" og "Søndre Strømfjord Air Base" blevet voldsomt udbygget. Disse to navne dækker ikke bare over to flyvepladser, men alle anlæg, der forsynes over disse lokaliteter. Det drejer sig om radar og radiotjenester, om vejrmeldingsstationer og visse forsøgsområder. Udgifterne til dette netværk dækkes dels af amerikaneren, dels af Danmark, men også af forskellige fælles NATO-fonds. Fra disse anlæg overvåges hele det arktiske og nordatlantiske område og hele luft- og skibstrafikken er afhængig af dem. Og de vil i givne situationer være glimrende udgangspunkter for angreb.

B-52 NEDSTYRTNINGEN.

Den 21. januar 1968 styrtede en amerikansk B-52 bombemaskine ned i nærheden af Thulebasen. Affærens forløb illustrerer amerikansk hovmod og dansk følgagtighed - med andre ord vor placering i det imperialistiske system. Maskinen, der fløj for USA's strategiske luftkommando (S.A.C.), medbragte fire brintbomber, der sank i havet sammen med flyvraget. Bomberne udgjorde formentlig ikke nogen direkte fare - men affæren afslørede, at brintbombebevarende fly jævnligt overflyver dansk territorium. Danskere, der havde arbejdet på Thule, offentliggjorde både udsagn og billeder herom i dagspressen.

Det politiske sprængstof i sagen var oplagt: Skiftende danske regeringer har givet udtryk for, at de ikke ønsker kernen våben på dansk område eller i luftrummet herover. Og så viser det sig, at USA's luftvåben i årevis har krænket den danske suverænitet ved sine B-52 flyvninger over Nordgrønland og sine landinger på Thulebasen. I den forbindelse kan man jo spørge om, hvad de danske forbindelsesofficerer på Thule og Søndrestrøm dog laver? Og hvad den danske slædepatrulje i Nordgrønland laver? Og forsvarrets Efterretningstjeneste? Vi venter ikke svar. Og de brave krigere har formentlig også gjort deres pligt og indberettet, hvad de skulle. **EN DET KOMMER IKKE OFFENTLIGHEDEN VED. THI REGERINGER SIGER OFTE ET OG GØR - ELLER AFFINDER SIG MED-NOGET ANDET.**

MANIPULATION.

Brintbombestryket skete på et meget uheldigt tidspunkt for NATO-tilhængerne. Om tirsdagen skulle der være Folketingsvalg i Danmark og nedstyrtningen skete sent søndag aften. Men man kan heldigvis manipulere: Nyheden blev tilbageholdt i mange timer - og den slap ud ved et u-

held. Et amerikansk nyhedsbureau opfangede en meddelelse fra det canadiske transportsministeriums trafikafdeling om det skete.

Da det danske udenrigsministeriums direktør, Paul Fischer, skulle gøre nærmere rede for "mørklægningen" af styrtet, kunne han kun forklare, at det skyldtes hensyn til piloternes pårørende!! Men til alt uheld for hr. Fischer var amerikanske talsmænd arrogante nok til at indrømme, at fortielses skyldtes frygt for "alvorlige, politiske forviklinger". De må have haft nogle muntre dage i det danske udenrigsministerium! Gud ved, hvad Jens Otto Krag sagde til den udenrigsministerielle opfindsomhed.

ENDNU EN AFSLØRING.

I begyndelsen af juni 1968 offentliggjorde en tidligere amerikansk pressemand, Seymour Hersh, oplysninger om hemmelige amerikanske forsøg med biologiske og kemiske våben rundt omkring i verden, herunder i Grønland. Hersh udtalte til B.T. (4.6.68): Der har sandsynligvis været tale om forsøg med gas - der var i hvert fald en gas-ekspert, der fortalte mig om forsøgene, siger Hersh og understreger, at forsvarsministeriet omfatter sagen med den største hemmelighedsfuldhed, netop fordi der er tale om forsøg på fremmed territorium".

Igen blev der skabt røre om den amerikanske tilstedeværelse på Grønland og vor nye forsvarsminister skynder sig at komme med et dementi, der skal citeres på grund af sin logik: "Amerikanerne har en række meteorologiske forsøg deroppe, siger forsvarsministeren, Dem kender vi alt til, så derfor ville vi også kende bakteriologiske og kemiske eksperimenter." (Ninnsansen til Politiken, 4.6.1968).

På baggrund af B-52 afføren og den senere tids mange afsløringer af de amerikanske forberedelser til B- og C-krigsførelse bør Minn-Hansen nok give sine videnskabelige forbindelsesofficerer på Grønland ordre på at udvise "skærpet agtpågivenhed". Om de amerikanske B- og C-krigsforberedelser og den kemiske krigsførelse i Vietnam, se Vietnam-Solidaritetsnr 4, juni 1969.

GRØNLAND HAR IKKE BARE MILITÆR BETYDNING.

Grønland har, som ovenfor vist, militær betydning for amerikanerne på mangfoldige måder. Så stor betydning, at det er vitalt for USA at fastholde Danmark i NATO. Men Grønland har ikke bare militær betydning.

Thi selskaber borer for øjeblikket efter olie, de er ganske vist dansk indregistrerede, men amerikansk og canadisk kapital-deltager. De amerikanske imperialister forsøger konsekvent at få monopol på den vestlige verdens energi-forsyning. Og de 24.000 tons uran, som Grønlands Geologiske Undersøgelse formoder, at der ligger i Kvanefjeldet ved Skovfjorden i Sydvest-Grønland, vil også før eller siden påkalde amerikanerne.

NOTE 1 OM: DANSK ERHVERVSLIV OG AMERIKANSK IMPERIALISME

Dansk erhvervsliv og dets politiske repræsentanter har kontante økonomiske interesser i fortsat amerikansk tilstedeværelse på Grønland. Da de amerikanske støttepunkter efter indgåelsen af Grønlandsaftalen i 1951 skulle udbygges, var dansk storkapital parat. Elleve af de største danske bygge- og anlægsvirksomheder oprettede to firmaer, *Danish Arctic Contractors* og *Danish Construction Corporation*, der skulle udføre dele af de omfattende base-byggerier. I perioden fra 1952 til 1965 har danske firmaer bygget for 500 mill. kr. til amerikanerne i vort nordligste amt. Men ikke nok med det. Amerikanerne er jo det private initiativs forkæmpere. Driften af USA's flere tusinde baser rundt omkring i verden overlades i så stor udstrækning som militære hensyn tillader det, til private firmaer - amerikanske eller lokale. I de første år efter Grønlandsaftalen var det amerikanske firmaer, der havde de fleste af disse service-kontrakter eller "Base Operation and Maintenance Services", som det hedder i vort nye, fælles sprog. Siden

ca 1960 har danske firmaer overtaget flere og flere af disse service-kontrakter og har siden 1964 tjent ca 100 mill. kr. om året på denne virksomhed.

DAC har siden 1961 haft de fleste service-kontrakter på Sønderstrøm Air Base og beskæftiger ved opfyldelsen af disse ca 500 danskere konstant. Hertil kommer sæsonbestemt arbejde, der i kortere perioder kræver yderligere arbejdskraft.

På samme måde har DCC en række kontrakter på Thule Air Base, ifølge hvilke ca 1.000 danskere er beskæftiget. Denne base er dog adskilligt større end Sønderstrøm og en række private amerikanske virksomheder har nogle af kontrakterne. Således havde RCA - Radio Corporation of America - indtil for nylig kontrakter, der nu er overtaget af Federal Electric. RCA havde ansat 150 danskere og Federal Electric og dets danske datterselskab, Standard Electric, hverver for tiden dansk arbejdskraft. De første 70 mand er rejst.

Helt for nylig har DCC afsluttet nye kontrakter med amerikanerne, hvorved de udfører endnu flere basefunktioner. Dette medfører, at der skal ansættes 120 danskere til - og firmaets samlede kontrakt er nu oppe på 70 mill. kr.

Til gengæld for væksten i service-kontrakterne må de danske firmaer finde sig i, at anlægsvirksomheden er knap så indbringende mere - USA må spare på grund af Vietnam krigen.

Dette emne får os til at spørge om, hvilken betydning det har for den amerikanske krigsførelse - og oprustningen i forbindelse hermed - at de rare danskere ikke alene bygger amerikanske baser, men også i meget vid udstrækning driver dem. Vi spørger bare, men vi venter intet svar af de ellers højttalende politikere og embedsmænd. De er bundet af NATO-solidariteten!

Danish Arctic Constructors (DAC)
Oslo Plads 12, 2100 Kbh. Ø.

Firmaet ejes af:
Christiani & Nielsen A/S
Højgård & Schultz A/S
A. Jespersen og Søn A/S
Kampsax A/S
Mønberg & Thorsen A/S
J. Saabye & O. Lerche A/S

DAC's adresse er lig med
Mønberg & Thorsens.

Danish Construction Corporation (DCC)
Teglværksgade 22, 2100 Kbh. Ø.

Firmaet ejes af:
Delmec A/S
H. Hoffmann & Sønner A/S
E. Phil & Søn
Topsøe-Jensen & Schrøder A/S
Wright, Thomsen & Kier A/S

BOLIVIAS STUDENTER BRÆNDER DE GRØNNE
DJÆVLE.

Jurastuderende fra Moreno Universitetet i Santa Cruz har på et møde for nylig fordømt den amerikanske aggression i Vietnam og John Waynes film "DE GRØNNE DJÆVLE". Efter mødet gik studenterne til den lokale biograf, bemægtigede sig filmen og brændte den.

fra Guardian

NOTE 2 OM: DANSK ERHVERVSLIV OG AMERIKANSK IMPERIALISME

De Amerikanske baser på Grønland er opbygget under ledelse af den amerikanske hær s ingenørkorps. Selve driften af baserne er underlagt det amerikanske luftvåben. De danske firmaer, der anlægger og driver de amerikanske baser, har således kontakter med begge institutioner. Byggeriet høre under US-Army-Corps of Engineers/District of New York. Da der fra amerikansk side stilles meget strenge krav vedrørende bygningsmaterialernes specifikationer, foregår materialeindkøb

bene ofte i USA. Her har danske firmaer oprettet indkøbskontorer, således DAC i New York. Derimod foregår indkøbene af værktøj og maskiner ofte i Danmark. Service-kontrakterne mellem de danske firmaer og det amerikanske luftvåben varretages fra amerikansk side gennem USAF Procurement Office- Copenhagen, hvilket betyder Forsynings- eller indkøbskontor for det amerikanske luftvåben i Europa - København. Det ledes af Oberstløjtnant Charles P. Wason med major Wallace F.

USAF PROCUREMENT OFFICE-COPENHAGEN.
De amerikanske kontorer ligger til højre og venstre for gangen. Vinduet for enden sidder i nordgavlen(x)

USAF PROCUREMENT OFFICE-COPENHAGEN.
Møntergade 1, 4. Kontorerne er indtegnat på billedet.(x).

McLamb som næstkommanderende. Endvidere er der en dansk kontorchef, tre danske chefindkøbere og fem til seks danske kontorfolk beskæftiget. Kontoret forhandler ikke blot med DAC og DCC, men foretager omfattende indkøb hos danske firmaer. STORNO A/S, Ved Amagerbanen 21, S, er en af de største leverendører. Formentlig er det dem, der har kontrakten vedrørende "Non-Tactical Mobile Radio" på Thule og Søndrestrøm. Andre af Store Nordiske Koncernens firmaer er også leverendører, således Helleesen A/S, Alders-

rogade 6, Ø. Af andre leverendører kan nævnes vore farve- og lakfabrikker, Lars Foss Kemi i Fredensborg og Dansk Cement Central (F.L. Smith-koncernen).

GØR DEN INTERNATIONALE PROTESTBEVÆGELSE
STÆRK - VÆR MED TIL DEMONSTRATIONEN DEN
15. NOVEMBER.

NOTE 3 OM: DANSK ERHVERVSLIV OG AMERIKANSK IMPERIALISME

Ikke alle økonomiske forbindelser mellem det danske erhvervsliv og den amerikanske militærmaskine går gennem de ovennævnte kanaler. I København har amerikanerne to andre kontorer, der beskæftiger sig med indkøb og kontrol af leverancer. Det drejer sig om kontorer under US Army Veterinary Detachment (Den amerikanske hærsveterinære afdeling). Hq. Division Denmark (Hovedkvarteret for division Danmark) ligger i den amerikanske ambassade på Dag Hammarskjølds Alle. Zealand Branch (Underafdelingen for Sjælland) ligger på Brodersens Alle 15 i Hellerup. De tager

sig især af leverancerne til de amerikanske tropper i Vesttyskland. I perioden fra januar til juli i år leverede danske virksomheder for ialt 75 mill. kr. til besættelsestropperne i Vesttyskland, hvilket hovedsageligt er til de amerikanske. Landbrugsprodukter alene udgjorde 65 mill. kr. Så ikke blot industriens, men også landbrugets repræsentanter, er købt til at have en bestemt mening om Vietnamkrigen, NATO og USA. Men disse meninger begrundes aldrig med deres egne snævre økonomiske interesser, men altid med sikkerhedspolitiske grunde.

American Veterinary Detachment, Zealand Branch, Brodersens Alle 15, Hellerup.

OM DANMARKS BETYDNING FOR USA OG NATO.

Udgangspunktet er Danmarks geografiske stilling ved ud- og indsejlingen til Østersøen. Og at Danmark kun er et lille led i en enorm krigsmaskine. Det betyder, at vi (i første række) vort militær) som led i denne maskine har få og forholdsvis begrænsede opgaver. Arbejdsdelingen er lagt gennem NATO af USA.

Vore værn, som det jo hedder, er stort set bygget op til at varetage defensive opgaver inden for denne arbejdsdeling:

- Vi skal spærre for udsejlingen ("vi" = vore værn).

- Vi skal hindre overflyvninger.

- Vi skal hindre landsætninger.

Men det betyder for det første ikke, at NATO som sådant er defensivt. Og det betyder heller ikke, at vort territorium ikke kan tjene andre end defensive formål. Det er netop velegnet som udgangspunkt for offensive handlinger i Østersøen. I de gode gamle Kold-krigs dage talte NATO'ister netop om forlængede arme ind i Østersøen. Disse operationer ind i Østersøen behøver ikke at have dansk deltagelse, fordi de udgår fra dansk territorium. Rundt omkring i landet findes militære installationer, der skal tjene andre "værn" end de danske. (Vore flådehavne og store flyvepladser, NATO-depoter og kommando-bunkers osv). Og i en krisesituation glider selvbestemmelseretten ud af danske hænder og vi beordres - og tvinges af omstændighederne - til at udføre vor del af arbejdet: at holde baglandet. Og vort territorium skal benyttes som udgangspunkt for operationer, som vi ingen indflydelse har på.

Dertil kommer, at vi også på andre punkter er et underordnet led i krigsmaskinen. Gennem enhedskommandoen BALTAP er vi knyttet til Vesttyskland. Kun en ringe del af de tyske luft- og landstyrker er underlagt denne kommando. Men en betragtelig del af den vesttyske flåde er. Denne marine er ikke bare defensivt opbygget. Mange og store landgangsskibe er beregnet til at sejle dybt ind i Østersøen for at landsætte tropper på dens sydkyst.

Disse operationer forberedes gennem manøvrer i Østersø-området. Det var således Vesttyske landgangsskibe, der landsatte "orange"-tropper under Green Express. Endvidere har Bonn et stort marine-oprustningsprogram løbende. Heri indgår forholdsvis store fartøjer med raket bevæbning og

Det vesttyske landgangsskib VIPER.

meget stor konventionel ildkraft. Tre misilbærende destroyere (Lütjens, 1915 og Pommer) er så godt som færdige. Fire "Fregatte 70" er under bygning. Omtalte skibe er ikke velegnet til defensive opgaver i den vestlige Østersø.

Men også på andre end ovenfor skitserede måder har Danmark betydning for USA/NATO.

EFTERRETNINGER 1

På grund af vor beliggenhed er vi også et meget vigtigt led i den kæde, der indsamler alle slags efterretninger til USA/NATO. (Kun en lille del af de efterretninger, der indsamles af USA, henhører fra egentlig spionage). Danske kyster og landskaber er oversat med elektroniske installationer, der overvåger luft- og skibstrafikken i og omkring Danmark. Observationerne sendes videre gennem NATO-kanaler til større centre uden for Danmark og - afhængig af arten - videre til USA's topledelse. Mistænkelige "objekter" udløser evt. en "scrambling", dvs. at danske jagere går i luften, identificerer "objektet" ved hjælp af deres taktiske opklaringsmateriel og afviser evt. krænkelse af dansk luft-overhøjhed. På samme måde sender flåden skibe ud. Disse følger og iagttager evt. den potentielle fjendes færden (som en "hund", kaldes det i marinen). Observationer videregives til NATO og USA.

EN SIDEBEMERKNING.

En del af disse informationer kommer tilbage til den danske offentlighed i form af NATO-propaganda: Nu er der set så og så mange russiske "traulere", og derfor må vi have det og det udstyr. Eller: 400 sovjetiske krigsskibe, heri medregnet 60 u-både, 7.500 sovjetiske handelsskibe og 7.900 sovjetiske fiskefartøjer passerede i løbet af 1968 gennem danske farvande

(van der Stoel-rapporten). Og disse informationer ledsages altid af kravet om øget oprustning. I dette tilfælde med, at yderligere engelsk og amerikansk militær udpeges til strategisk reserve for Danmark og som følge heraf bør de bl.a. deltage i endnu flere øvelser her.

EFTERRETNINGER II

Ovenomtalte danske aktiviteter er dog af taktisk natur (opnåelse af viden om den potentielle fjendes umiddelbare mål og øget viden om hans enkeltheder). Taktisk opklaring indgår selvfølgelig som et led i en strategisk opklaring, men kun som et led. Den strategiske opklaring ("intelligence") indsamler efterretninger, der skal opbygge et helhedsbillede af "oranges" resourcer (i meget vidt forstand) og hele slagkraft. På grundlag af disse oplysninger opstiller generalerne så mål til evt. angreb. Denne indsamling af efterretninger foregår på mange måder. Vi kan af gode grunde ikke udtale os om dansk medvirken i agent- og spionagevirksomhed. Dog erindrer vi os den politimand, der for nylig fik en "nase", fordi han på sin ferierejse i Østeuropa ikke var villig til flittigt at benytte fotografiapparatet. Tilbage til den mere "normale" opklaring. Os bekendt råder de danske værn ikke over noget synderligt materiel til strategisk opklaring.

Men fordi det danske militær ikke råder over strategisk opklaringsmateriel, kan dansk territorium godt tjene som udgangspunkt for strategisk klaring. Vi har kendskab til ét sådant eksempel. Og det vil nok blive dementeret fra officiel side, fordi tærskelen mellem offensiv og defensiv adfærd er ved at blive overskredet ved deltagelse i strategisk opklaring. Og en defensiv politik er jo skiftende danske regerings faste politik! Men inden vort eksempel må vi beskæftige os lidt med

AMERIKANSK FLYSPIONAGE.

Amerikanerne har i mange år drevet spionage fra flyvemaskiner og i stigende grad fra satellitter. Det er dette, militæret kalder "strategisk luftrekonocering". Mest berygtet er vel nedskydningen af U-2 maskinen over sovjetisk territorium. Flyet startede fra Peshawar i Pakistan og skulle have fløjet tværs over Sovjet til Bodø i Norge. U-2'en er medbragte et kompliceret udstyr, der både optog billeder og lydssignaler. Disse *overflyvninger* begyndte USA for alvor med i 1955 under Eisenhower og

Dulles brødrenes regimente. De indstilledes over Sovjet i 1960 efter U-2 affären. Men de fortsattes over andre socialistiske lande. Idag afløses de i vid udstrækning af satellit-overvågning, som også Sovjet benytter sig af.

Men USA - dvs CIA og NSA gennem luftvåbnets strategiske kommando - har lige siden anden verdenskrigs afslutning også bedrevet andre former for luftspionage. Bl.a. de såkaldte "Ferret-missions": amerikanske langdistancefly (Boeing og Constellation f.eks.) har afpatruljeret sø- og landegrænserne til de socialistiske lande. Flyvningerne er idag kendt fra det fjerne "sten", hvor Nordkoreanerne for nylig skød en ned. Det er disse spionflys opgave at blotlægge "fjendens" radarsystem og i det hele taget opstille et "elektronisk kort" over pågældende land. Det sker bl.a. ved at kortlægge de impulser, som "fjendens" radar-varslings udsender. Men da ikke alle radarstationer er igang i fredstid (spec. ikke radar'en mod nærjagere) foregav de amerikanske spionfly et angreb og krænkede herunder ofte de socialistiske landes luftrum. Derved fik amerikanerne sat gang i de varslingskæder, der normalt ikke var i funktion og fik på denne måde kortlagt dem.

DANMARK OG DE AMERIKANSKE SPIONFLYVNINGER.

Danmark har været involveret i disse flyvninger. I begyndelsen af 60'erne landede en Super Constellation af og til i Kastrup lufthavn. Den gik under NATO-kodenavnet "Polar Bear" (Polarbjørnen). Det var dens opgave at udføre "Ferret missions" i Østersøområdet - den fløj langs med - og over - de socialistiske Østersølandes grænser fra Vesttyskland til Den finske Bugt og tilbage igen. Og så landede den ca. en gang om ugen i Kastrup, hvor den stod natten over. ▶

AMERIKANSKE TAB.

Opgørelsen over amerikanske tab er baseret på den amerikanske regerings egen statistik. Tallene er lavere end de tal, som Befrielsesfronten opgiver. De første tal dækker perioden 1/1 - 6/1 til 23/8 - 69. Tallene i parentes viser stigningen fra 16/8 til 23/8 1969.

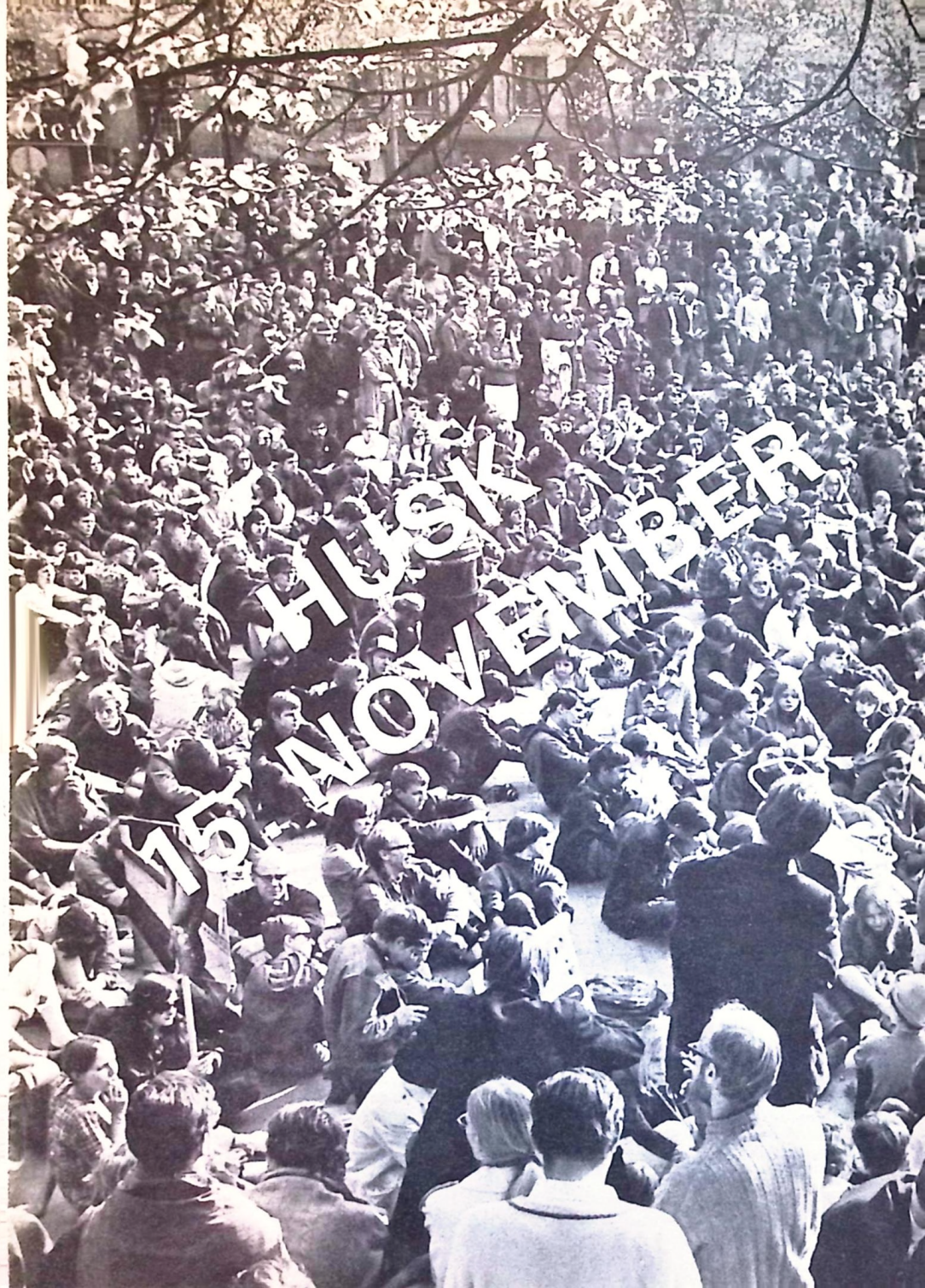
Døde: 38.128 (190)

Døde "uden for slagmarken": 6446 (33)

Sårede: 247.096 (1367)

Såvnede: 1.337 (nye tal ikke opgivet)

GI-ofre ialt: 293.007

HUSK
NOVEMBER

HVAD ER DEMOS ?

Forlaget DEMOS A/S, der holdt stiftende generalforsamling den 25.9.1969 er blevet til ved aktietegning blandt venstreorienterede enkeltpersoner og grupperinger, som er enige om, at udbredelsen af anti-imperialistiske synspunkter er et væsentligt indslag i forsøget på at skabe en slagkraftig udenomsparlamentarisk venstreopposition.

Formålet med forlagets virksomhed er at viderebringe venstreorienterede og anti-imperialistiske synspunkter. Udgivelsespolitikken og distribueringen bør lægge vægt på kvalitet og oplysning uden fast

forankring til nogen af venstrebevægelsens ideologiske grupperinger. Forlaget hr i sit arbejde og gennem sine aktionærer en principiel tilknytning til De Danske Vietnamkomiteer.

I overensstemmelse hermed agter Forlaget DEMOS A/S i det næste halve år at arbejde med udgivelsen af:

MAGDOFF: The Age of Imperialism (15. december 1969)

HOBSBAWM: The Age of Revolution.

BORGERRETTIGHEDER. Materialet fra 27. april-sagen anvendt som illustration til de borgerlige rettigheder i praksis (Aktivisternes Håndbog).

AMERIKANSK INFILTRATION. Nogle resultater af De Danske Vietnamkomiteers forskergruppers arbejde.

VIETNAMESISKE TEKSTER, ANTOLOGI der belyser de sidste par års udvikling i Vietnam, set med vietnamesiske øjne.

Endvidere agter forlaget med jævne mellemrum i rotaprint eller dublikeret at udgive væsentlige indlæg i imperialism-debatten.

Forlaget ser det også som sin opgave at distribuere venstreorienteret litteratur fra såvel udenlandske som danske forlag.

Resultaterne af et anti-imperialistisk seminar, afholdt af de studerende i samfundsfag ved Københavns universitet, vil blive udgivet af DEMOS.

Forlaget har til huse i Grønnegade 37, Kbh. K sammen med De Danske Vietnamkomiteer og Vietnam-Indsamlingen, giro 16 16. Det er hensigten i samme ejendom at oprette en bogcafé, der skal forhandle alle slags venstreorienterede bøger og tidsskrifter.

Aktiekapital ved stiftelsen: 10.000 kr. Generalforsamlingen besluttede at aktietegningen fortsætter indtil 50.000 kr.

UDENLANDSKE BØGER OG TIDSKRIFTER TIL DEMOS-PRISER.

Gennem vore forbindelser i udlandet kan vi tilbyde en lang række udenlandske bøger og tidsskrifter til priser, der ligger langt under bogladernes. Et lille udvalg af disse bøger og priser anføres her. Et fuldstændigt katalog kan fås ved indsendelse af kortet til Demos på næste side.

THE GUARDIAN

Det berømte amerikanske, militant venstreorienterede ugeblad. The Guardian, der er i avisformat, behandler indgående de amerikanske venstrekræfter og deres aktioner. Bladet har korrespondenter i Kina (Anna Louisa Strong), Sydøstasien (W. Burchett) og Cuba. I reportager og dybtgående oversigtsartikler behandles den tredje verdens politiske og økonomiske udvikling.

52 numre 100 kr.

MONTHLY REVIEW

Det marxistiske tidsskrift Monthly Review, der er grundlagt af Paul Sweezy og Leo Huberman regnes for et af verdens vigtigste kilder til videnskabelig marxistisk analyse. De meget dybtgående artikler - der ofte senere udkommer i bogform - giver en grundig baggrundsorientering i imperialismens og socialismens problemer. Magdoff's Imperialismens Epoke og Debrays bog er oprindeligt fremkommet i Monthly Review.

10 numre 60 kr.

- W. Burchett: Vietnam Will Win. - En analyse og beskrivelse af Vietnamkrigens udvikling og et opgør med Debrays guerilla-teori. 22,50 kr
- Ho Chi Minh: Prison Diary. - Korte digte, der af Sara Lidman kaldes det vigtigste Ho har skabt. 5,40 kr
- Vietnamese Studies. - Enestående samlinger af artikler og dokumenter. Nr 18-19 "South Vietnam: Realities and Prospects" er helt uundværlig. 7,20 kr
- Noam Chomsky: Makt och motstånd - Svensk udgave af den berømte lingvistikers teoretiske politiske skrifter. 33,30 kr
- Han Suyin: Kina år 2001 - Svensk udgave af den store forfatterindes analyse af udviklingen efter kulturrevolutionen. 23,40 kr
- Antonio Gramsci: En kollektiv intellektuel. - Udvalg af den italienske socialistiske teoretikers skrifter på svensk. 23,40 kr
- Om förenta staternas imperialism. Et symposium redigeret af Unge Filosofer. Indeholder vigtige bidrag til imperialisme-debatten. 14,40 kr
- Jack Newfield: Profeterne - Det nye venstre i Amerika (udg. af Demos). "En kærligkommen vejviser til det mystiske uafgrænsede samfund, der under ét betegnes som "det nye venstre" (Politiken) 24,75 kr

BLIV AKTIONÆR I DEMOS.

Det koster 11-12.000 kroner at trykke en bog, så forlaget DEMOS A/S har brug for en betragtelig startkapital, hvis vi skal have skygge af chance for at få vores udgivelsesplaner gjort til virkelighed.

Efter at de første 10.000 kroner var tegnet i aktier, kunne vi holde stiftende generalforsamling den 25.9.69. Her blev det besluttet at fortsætte aktietegningen op til 50.000 kroner. Den 8. oktober var ialt 11.600 kroner kommet ind, så der er langt igen.

De fire stiftere i aktieselskabet har

oprindelig måttet tage ret store aktieposter. Dette kan give en vis monopolisering, som ingen er interesseret i. Ved at tegne aktier sikrer du dig medbestemelsesret i forlaget, og vi undgår at nogle få kommer til at sidde på en for stor del af aktiebeløbet.

Samtidig sikrer du, at der kan udgives væsentlig økonomisk og politisk litteratur af socialistisk observans i Danmark. Hver aktie koster 100 kroner. Betalingen kan ske over giro 909 46, Forlaget Demos, Grønnegade 37, 1107 Kbh. K., eller pr. check eller postanvisning til samme adresse.

porto

Forlaget Demos A/S
Grønnegade 37, 1.
1107 København K.

TEGN SUBSKRIPTION PÅ MAGDOFFS "IMPERIALISMENS EPOKE"

Den 15. december udsender forlaget Demos en uforkortet udgave af Harry Magdoff: *Imperialismens epoke*, oversat af Arne Herløv Pedersen. Bogladeprisen bliver 24,75 incl. moms. Ved bestilling på vedhæftede kupon inden 1. december tilbyder vi bogen i subskription til kr. 15,75 incl. moms.

Imperialismens Epoke er en nøgtern og derfor dobbelt chokerende analyse, der med et vægtigt talmateriale dokumenterer eksistensen af et amerikansk imperium, der er noget forskellig fra det britiske imperium i glansperioden, men alligevel et imperium.

Imperialismens Epoke påviser den snævre sammenknytning af militære, økonomiske og politiske aspekter i den amerikanske udenrigspolitik.

Imperialismens Epoke påviser, hvorledes den amerikanske udlands "hjælp" slavebinder modtagerlandene og sikrer, at u-landene forbliver indenfor det internationale imperialistiske system, og at de fastlåses i rollen som råvareproducenter til de industrialiserede udbyttarnationer.

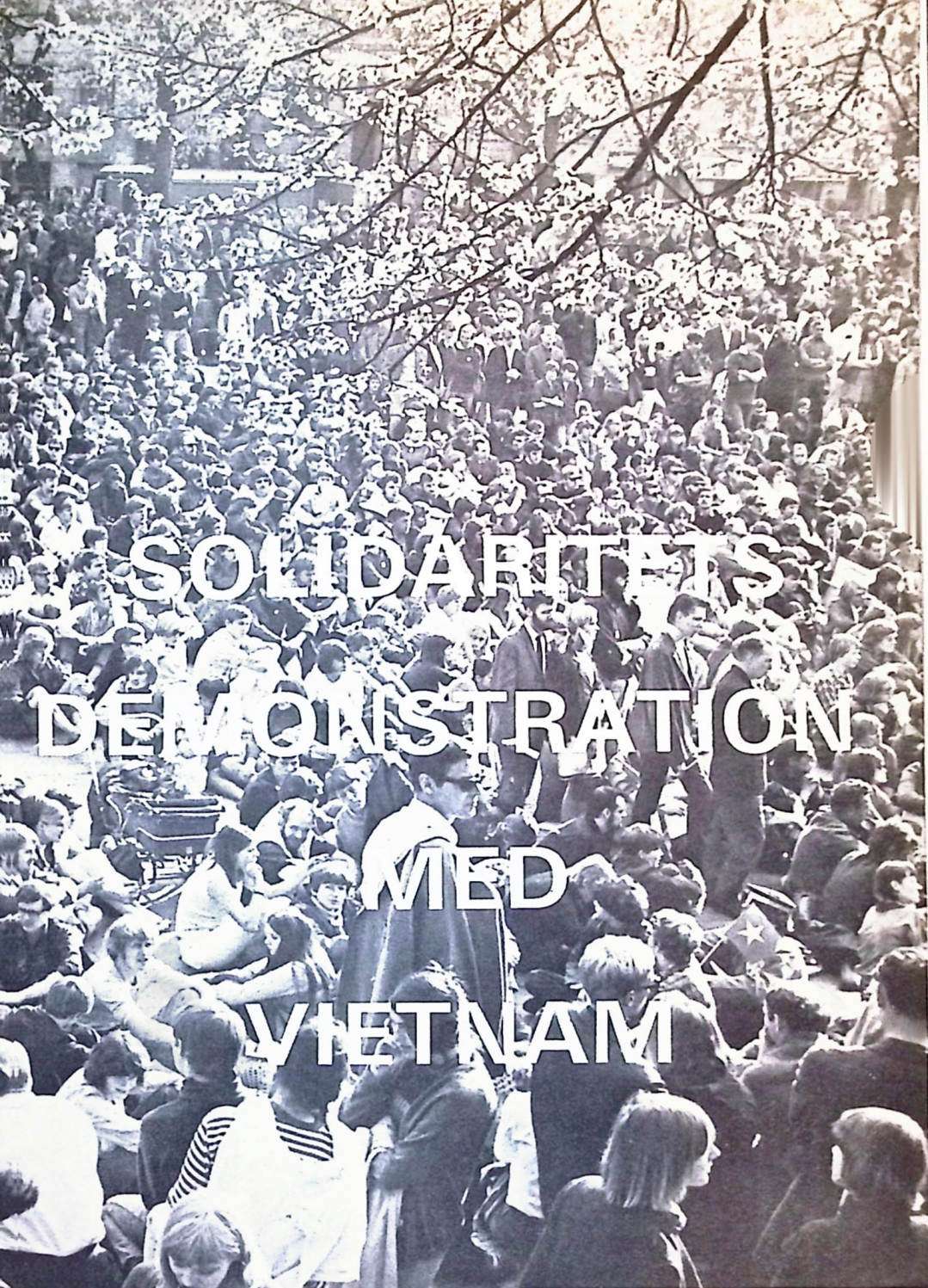
Imperialismens Epoke er den vigtigste analyse af imperialismen siden Lenins skrift fra 1916, og blev oprindeligt til som en række foredrag i anledning af 50 årsdagen for Lenins værk, og senere genoptrykt i *Monthly Review*. Bogens værdi skyldes først og fremmest det store og overbevisende talmateriale, de nøjagtige kildeangivelser og den strengt videnskabelige form, der gør den til et standardværk for enhver politisk interesseret.

Imperialismens Epoke er en bog, det er umuligt at komme udenom. Subskriptionspris kr. 15,75 i.m. ca 200 sider.

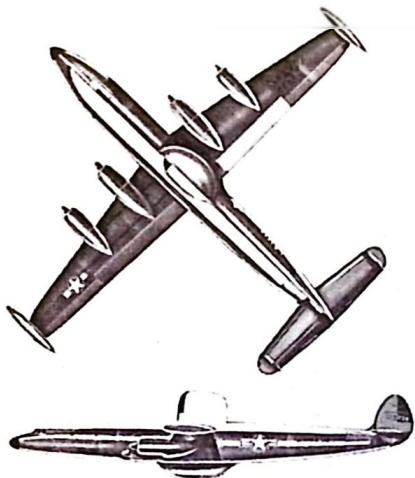
Subskriptionen kan foregå gennem Deres boghandler eller ved indsendelse af nedenstående kupon.

Undertegnede bestiller herved:

Harry Magdoff. <i>Imperialismens Epoke</i> , til subskriptionspris	15,75 kr
..... stk aktier i Forlaget Demos A/S a kr 100- hvorved jeg bliver medejer af et uafhængigt socialistisk forlag.	
Demos' store program over bøger og tidsskrifter fra udlandet.	
The Guardian - 52 numre, 100 kroner	
Monthly Review - 10 numre, 60 kroner	
Newsfield: Profeterne - 24,75 kroner	
Burchett: Vietnam Will Win - 22,50 kroner	
Ho Chi Minh: Prison Diary - 5,40 kroner	
Chomsky: Makt och motstånd - 33,30 kroner	
Suyin: Kina år 2001 - 23,40 kroner	
Flg. bog/bøger	
Beløbet indsendt på giro 909 46	chek vedlagt ønsker postopkrævning
NAVN..... Adresse.....	

SOLIDARITETS
DEMONSTRATION
MED
VIETNAM

Super Constellation Lockheed EC-121. Ofte kaldet "flyvende vagthund", "Polar Bear" var malet blågrå over det hele, men havde dog en sort næse. Flyet har fire propelmotorer, tre sideror og er især kendelig på over- og underbygningen, der indeholder det elektroniske spionagemateriel.

Vi kender for nærværende ikke andre eksempler på, at Syddansk område har tjent som led i denne form for strategisk spionage. Men vi ved heller ikke, om f.eks. det vesttyske spionskib "Oste" løber ind i danske havne på sine missioner.

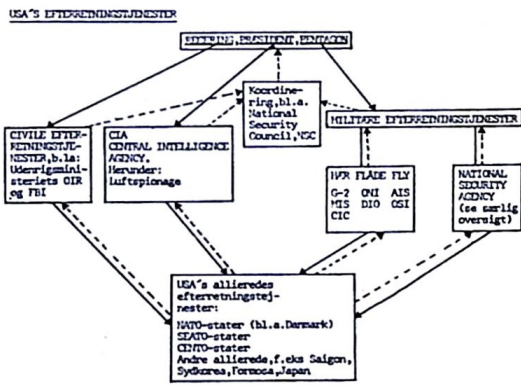
Den vesttyske marines spionskib "Oste". Udfører lignende missioner i Østersøen som f.eks. det amerikanske "Pueblo", der blev opbragt af Nordkorea. "Oste" bliver formentlig uden for 12-milegrænsen. Danmark er forøvrigt gennem NAVALBALTA (enhedskommandoen i Kiel) knyttet tæt til den vesttyske flåde.

EN SIDEBEMÆRKNING II.

Vi - og formentlig også vore læsere - ved udmærket, at de socialistiske lande har lignende fartøjer, osv. Men det er NATO-tilhængerne, der giver et skævt billede af den militære aktivitet i Østersøområdet. Det er dem, der omtaler disse landes aktivitet og fremstiller NATO's aktivitet som udlukkende diktet heraf. Og ovenikøbet benytter lejligheden til at kræve endnu flere dimser og den psykologiske krig mod befolkningen får endnu en tand.

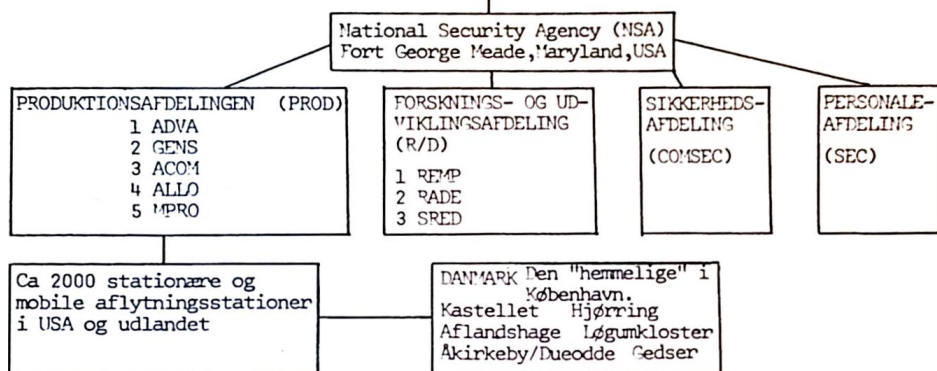
RADIOKRIGEN.

Danmarks deltagelse i ovenstående NATO-opklaring (bortset fra Politiets og Forsvarets hemmelige efterretningsvirksomhed) består altså i taktisk opklaring og så i at lægge territorium til andre aktiviteter. Men på ét punkt er vi betydelig mere involveret end vi hidtil har omtalt. Det drejer sig om den såkaldte "radiokrig". Gennem aflytninger og pejlinger skal der opstilles et "elektronisk kort" af "fjenden". Radio- og radarfrekvenser bestemmes, særkender ved de enkelte sendere opnoteres (til senere identifikation), sendernes placering og art fastslås og varslingsystemer kortlægges, koder brydes osv. Resultaterne er dels øget information, dels mulighed for "jamming" (forstyrrelser) af kommunikationen i en krisesituation. Fra vestlig side ledes "radiokrigen" af amerikanerne - ligesom de leder alle andre efterretningsaktiviteter (Der skal eksterne en NATO-beslutning herom fra december 1956). Efterretningssystemet fremgår skitsemæssigt af denne tegning:

SÆRLIG OVERSIGT OVER NATIONAL SECURITY
AGENCY:

PENTAGON

"Radiokrigen" varetages især af National Security Agency, hvis hovedkvarter ligger i Fort George Meade i staten Maryland, USA. Dens virksomhed vil fremgå af en beskrivelse af dens enkelte afdelinger. NSA's placering i det samlede efterretningssystem fremgår af ovenstående skitse.

I produktionsafdelingen (PROD) beskæftiger man sig med de aflyttede efterretninger og kommunikations- og kryptoanalyse. ADVA beskæftiger sig med at bryde Sovjets specielle diplomatiske koder. I GENS brydes Sovjets almindelige koder. I ACOM de socialistiske lande i Asiens koder. I ALLO gælder det alle andre staters kodesystemer. MPRO er dataafdelingen. I forsknings- og udviklingsafdelingen (R/D) drives kryptoanalytisk forskning. REMF. RADE udvikler radio- og pejleudstyr og RSTED udvikler kodemaskiner.

Sikkerhedsafdelingen (COMSEC) udvikler USA's egne kodesystemer (De lidt ældre afhænder til allierede, som sælger dem videre til u-lande, når de nærmest er ubrugelige). Personaleafdelingen (SEC) beskæftiger sig bl.a. med NSA's egen sikkerhed. Produktionsafdelingen har 2.000 bevægelige og faste lyttestationer.

DANMARK OG RADIOKRIGEN.

Både "Polar Bear" og "oste" leverer efterretninger til NSA. Men det gør det danske forsvar også. Under Forsvarets Efterretningstjeneste sorterer en "tys-tys"-afdeling, der hedder Forsvarets Central Radio. Den har en række lytte- og pejlestationer rundt omkring i Danmark. Og nogle af aflytningerne m.m. går til amerikanerne, til Fort George Meade. Vor geografiske placering betyder, at vi kan opfange signaler, som amerikanerne ellers ville have større vanskeligheder med at få fat i. Det betyder igen, at vor betydning for amerikanerne er større, FCR's virksomhed er endnu en binding til NATO og amerikanerne. Forøvrigt undres man over den store hemmelighed hele projektet er omgivet med. Fordi hovedstationen, Aflandshage på Syd-Amager, ligger og bliver overfløjet af sovjetiske rutemaskiner hver dag. Og man der ikke skulle være én gang imellem, der på antenner og radarskærme, skulle kunne aflæse, hvad der mon foregik?

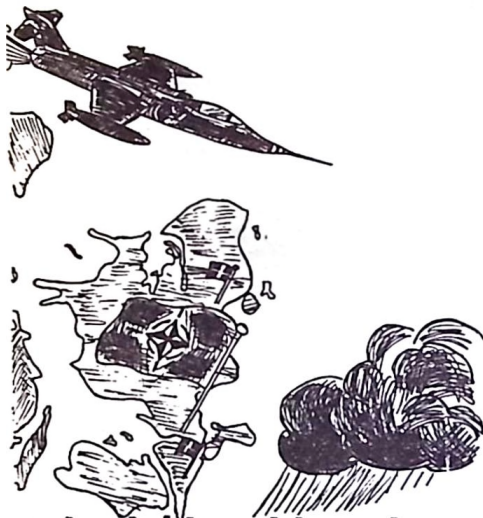
Hemmelighedskræmmeriet skyldes nok snarere den psykologiske krigsførelse militæret fører både mod sine egne medlemmer og mod den danske befolkning. Men herom er anden god gang.

GIV DIT BIDRAG TIL USA'S NEDERLAG I VIETNAM - STØT VIETNAM-INDSAMLINGEN GIRO 16 16.

NOGET OM AMF - NATO'S BRANDKORPS.

Denne verden er beriget med mange slags brandkorps. Et af dem - Allied Command Europe Mobile Forces (forkortet AMF) - har for nyligt tændt brande udi det sjællandske under NATO-øvelsen Green Express.

NATO-brandkorpsets officielle formål er "overfor modstanderen at demonstrere det, der er NATO's grundide og styrke: at et angreb på een nation, betragtes som et angreb på alle NATO-nationer, idet tilstedekomsten af AMF viser en eventuel angriber, at en aggression vil medføre en konflikt med hele NATO." Det officielle formål med selve øvelsen Green Express fremgår af illustrationen:

introduktion til øvelse GREEN EXPRESS

Det egentlige formål blev meddelt de lidt højerestående deltagere umiddelbart før øvelsen begyndte. Den politiske situation, som deltagerne i følge øvelsesledelsen skulle indleve sig i, var følgende: En krise mellem NATO og Warszawa-pagt-landene var under udvikling. Danmark spærrede for udsejlingen fra Østersøen (miner +

Den danske regering har besluttet at stille AMF til rådighed for NATO's brandkorps, idet det er en af de vigtigste opgaver for NATO's brandkorps at være klar til at angribe og ødelægge modstanderens infrastruktur og kommunikation.

Den danske regering har besluttet at stille AMF til rådighed for NATO's brandkorps, idet det er en af de vigtigste opgaver for NATO's brandkorps at være klar til at angribe og ødelægge modstanderens infrastruktur og kommunikation.

OVERSIGT OVER

Den danske regering har besluttet at stille AMF til rådighed for NATO's brandkorps, idet det er en af de vigtigste opgaver for NATO's brandkorps at være klar til at angribe og ødelægge modstanderens infrastruktur og kommunikation.

SITUATIONEN

Øvelsen begyndes på den, at en ORANGE trussel uventet udvikler sig mod specielt Rødekrokommandosens område, uden at den internationale situation i øvrigt derved i alvorlig grad forværres. ORANGE land stiller Danmark et uventeligt ultimatum og leder samtidig ORANGE land, - og luftstyrker opmarchere og foretage øvelser på en truende måde. Disse styrker synes under kommando af et fælles hovedkvarter og udmarkes sig især ved at være valedede i anfibieoperationer.

Den danske regering leder på grund af truslen det allierede kommandosystem tænde i kraft og får af Den Øverstbefalende i Europa (SACEUR) på anmodning stillet AMF til rådighed.

Den danske regering leder på grund af truslen det allierede kommandosystem tænde i kraft og får af Den Øverstbefalende i Europa (SACEUR) på anmodning stillet AMF til rådighed.

MILJØBESKRIVELSE

Øvelsen foregår i det fiktive område Rødekro, som er et af de vigtigste områder for NATO's brandkorps. Området er et af de vigtigste områder for NATO's brandkorps, idet det er en af de vigtigste opgaver for NATO's brandkorps at være klar til at angribe og ødelægge modstanderens infrastruktur og kommunikation.

forterne) og tilkalder AMF. Warszawa-pagt-landene beder om gennemsejlingsret, hvilket nægtes. Selve manøvren Green Express begynder så ved, at Warszawa-pagt-landene angriber. Faldskærmstropper - bl.a. østtyske - landsættes - . Deres mål er dels at sikre brohoveder for større landsætninger fra søsiden, dels at bevare

så mange installationer (broer osv) som muligt for disse. Det er den samlede angrebsstyrkes mål at sætte de danske spæringer (forterne + andre stillinger + minefelterne) ud af funktion for derved at kunne passere dansk territorium. Blå (danske og AMF) skulle (og kunne!!) hindre orange (østtyskere, polakker og russere) i dette.

At skabe mistillid til vore allieredes evner og hensigter er et andet vigtigt angrebsskema for den fjendtlige propaganda.

MEN HUSK!

FJENDENS PROPAGANDA HAR KUN ET MÅL - AT SVÆKKE VOR FORSVARSVILJE

Green Express ligner tilsyneladende de traditionelle NATO-øvelser, hvor torden-skyer (se ill.) og angribere - i en rødlig farve - kommer fra øst. Men fra venstreorienteret side hævdes det, at korpset ikke blot er et *udadvendt* instrument (russerne!!) men også et indenrigspolitisk (oprør!!). Altså, at brandkorpset også er et politikorps vendt mod revolutionære og anti-imperialistiske bevægelser.

AMF ER OGSÅ ET POLITIKORPS.

I det følgende vil vi prøve at sandsynliggøre denne tankegang, ved at sætte AMF ind i en større NATO sammenhæng. Diskussionen omkring AMF er for så vidt en udløber af diskussionen om tolkningen af NATO-traktatens artikel 4:

"Deltagerne vil rådføre sig med hinanden, når som helst nogen af dem mener, at nogen af deltageres territoriale integritet, politiske uafhængighed eller sikkerhed er truet."

Spørgsmålet er om "indre trusler", uroligheder, strejker, revolutioner m.m. mod en NATO-regerings politiske uafhængighed og sikkerhed kan berettiggel til en NATO-rådslagning og evt. NATO-indgreb. Danske NATO-tilhængere vil ikke tøve med at svare nej. Men fra udlandet foreligger andre

vidnesbyrd. Rundt omkring i NATO's stabe ligger der også planer, der kan bringes i anvendelse, så fremt den "indre sikkerhed" i et NATO-land er truet. Obersterne i Grækenland benyttede en sådan til deres kup (Prometheus-planen), i Italien var "Sol-planen" ved at komme i anvendelse. I Vesttyskland har Strauss og militæret udarbejdet en 07-03 N E plan. For en række lande (Danmark er opført som nr. 10) er der udarbejdet de såkaldte "McConnell-projekt"; det amerikanske militærpolitisk opgaver i NATO-lande er fastlagt i UO-plan 100/1. Og de amerikanske Special Forces opgaver i Europa var (er?) fastlagt i plan 10-1. Disse planer - og alle de andre, der ikke er kommet ud til offentligheden endnu - er beregnet på *indre politiske* modstandere, der er ved at få magten.

HVAD ER AMF OFFICIELT ?

AMF er dannet i 1961 og siden da udbygget. Hovedkvarteret ligger i Seckenheim, syd for Frankfurt. De otte landes enheder, der indgår i brandkorpsets infanteribrigade og jagerbombereskadriller, er normalt stationeret i deres hjemland eller som besættelsestropper i Vesttyskland. De samles først når korpset skal i funktion. AMF's 4.000 til 5.000 mand er især beregnet til indsættelse i NATO's "tynde" flanke-områder, dvs Danmark, Norge og Middelhavssejlene. Der afholdes som regel to store øvelser om året. Green Express var den første samlede indsats i Danmark - men ikke den sidste, siger Ninn-Hansen efter manøvren. Enheder fra korpset var første gang på øvelse i Danmark i april 1968, da 700 mand deltog i "Barbara 68" i Borris-lejren. Ovenstående ifølge NATO-kilder.

NATO OG DEN "INDRE AGGRESSION".

Til disse *udarbejdede* planer svarer en langvarig debat, som siden begyndelsen af 1950'erne har været ført i højere NATO-stabe og i "Revy Militaire Generale" - et flersproget NATO-tidsskrift. Især franske, tyske og amerikanske officerer har debatteret deres forskellige nederlag til folkelige revolutionære bevægelser og prøvet at opstille en lære, der kan forhindre et kommende sammenbrud for deres imperialistiske system. Det er en forunderlig verden disse militarister lever i. Hæren er samfundets grundpille og inspirations-

kilde ("Thi sværdet er jordens akse") og "Hærens anskuelser på landets hovedproblemer er ofte sundere og bedre motiverede end mange politikeres"). Der gives militære løsninger på alle samfundsproblemer. Krigen er allerede begyndt - den krig der føres uden voldformer - gennem agitation, propaganda, dannelse af masseorganisationer, strejker, demonstrationer osv.

Den kamp, der til stadighed foregår
- i fred som i krig - om hver enkelts
modstandsvilje, kaldes

PSYKOLOGISK KRIGSFØRELSE

PSYKOLOGISK KRIGSFØRELSE:

er en krig uden grænser.

PSYKOLOGISK KRIGSFØRELSE:

er en krig uden anvendelse af vold.

PSYKOLOGISK KRIGSFØRELSE:

er en krig om Deres sind.

Vore hjemlige NATO-ister følger forbillederne fra det store udlænd. (Grundbog for Hærens menige s. 68)

Ideologien er blevet en strategisk faktor. Og de demokratiske love skal kun gælde for dem som tror på friheden og er parat til at forsvare den. Nye begreber er opstået: "potentielle fjender" (om oppositionen mod NATO) "underminerende virksomhed" (om legal politisk aktivitet), "indre aggression", "et fjendtligt socialt miljø". En "almindelig moralsk mobilisering" anbefales. Der skal oprettes specielle kampgrupper, der

snarere skal kunne sættes ind mod den indre fjende end mod fremmed invasion. Og udenlandske tropper skal sættes ind mod den indre fjende - gennem NATO. ("Det indre forsvar og relationerne mellem de allierede" artikel i Revue Militaire Generale, jan 1957).

Og fra NATO-rådets møde i Rom, 1965, hedder det i en afsluttende resolution: "selv om faren set fra et militært synspunkt er blevet mindre, er den imidlertid vokset, hvad angår den undergravende virksomhed -- Det er nødvendigt, at NATO besvarer denne undergravende virksomhed med koncentreret og effektive midler."

DET ER PÅ DENNE BAGGRUND, AT AMF SKAL BEDømmes.

Brandkorpsets forholdsvis ringe ildkraft og store mobilitet gør det velegnet til indsættelse i borgerkrigs-lignende situationer.

AMF er ikke alene et brandkorps, men også et NATO-politikorps!!

HØYERS VÅBENFABRIKKER.

Som tidligere meddelt i Vietnam-Solidaritets, har våbenfabrikanten Jørgen Høyer flyttet sin virksomhed til Holland, hvor han fortsat producerer våbendele til den amerikanske krigsmaskine i Vietnam og til NATO i Europa.

Høyer måtte indstille denne fabrikation i Danmark efter at undersøgelser, foretaget af Vietnamkomiteerne, havde afsløret eksporten af våben til USA. Sagen blev rejst i Folketinget og Eksportkreditrådet standse sine betalinger.

Spørgsmålet om Hr. Høyers forretninger med USA-imperialisterne er nu også blevet rejst i det Hollandske parlament. Økonomiminister de Block svarede: - Vi ved ikke, hvor granaterne bliver brugt, og vi ser ingen anledning til at undersøge det.

Døds-march i Washington.

Lørdag den 15 november bliver demonstrationsdag i New York. I oktober og november vil der blive holdt møder over hele USA som optakt til demonstrationen. Den 13. november påbegyndes en døds-march. Demonstranterne vil bære kister fra Arlingtonkirkegården til Capitol.

fra Guardian.

USA-IMPERIALISMENS MILITÄRE ASPEKTER.

Til at opretholde sit imperium råder USA over mange metoder. En af dem er anvendelse af fysisk vold. Hovedinstrumentet er USA's væbnede styrker. CA. 3,5 mill. mand er idag under våben - Nationalgarden og andre borgerkrigskorps er ikke medregnet. Mere end 1,5 mill. mand er stationeret udenfor USA's grænser, hovedsagelig på 429 større og 2.972 mindre baser i 30 forskellige lande, og på den 6. og den 7. flåde.

Besættelsestroppernes fordeling på værn
ser således ud:

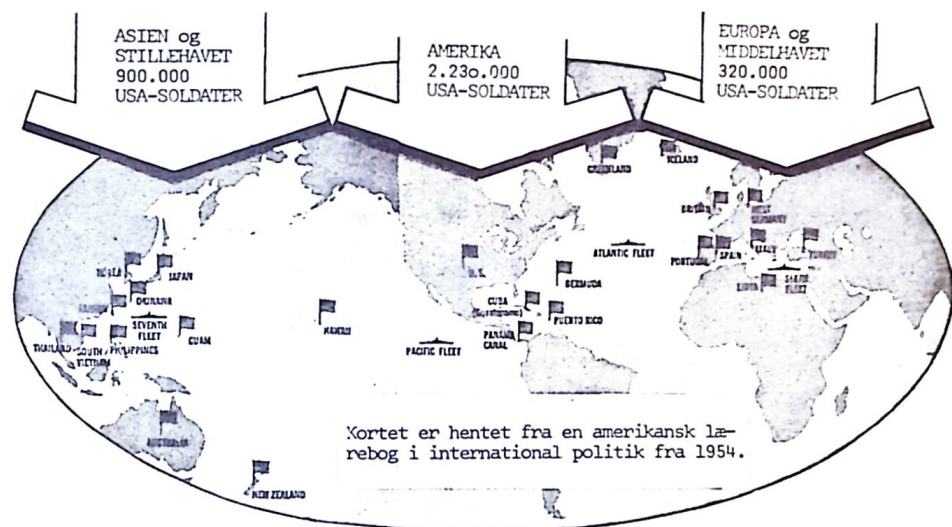
Hæren 663.000 mand.

Flåden	468.000	-
Luftvåbnet	260.000	-
Marinekorpsen	126.000	-

alt: 1.517.000 mard.

Hertil kommer ca 500.000 pårørende, ca. 250.000 ansatte blandt de lokale befolkninger og et stort, men ukendt antal civile amerikanere. At de to sidste grupper er så store skyldes, at Pentagon i så vid udstrækning som muligt anvender civile ved basernes anlæggelse og drift.

Troppernes geografiske placering fremgår delvis af kortet.

Asien: Godt 600.000 mand anvendes direkte i krigen mod Vietnam. Ca. 500.000 befinder sig i selve Sydvietnam. Ca. 35.000 på den 7. flåde. Resten på fly- og forrådsbaser i Thailand (sma 50.000), Laos, Philippinerne og Japan.

Ca 280.000 mand er besættelsestrupper i Asien og stillehavet (Hawaii ikke medregnet), i Pakistan, New Zealand, Australien, Filippinerne, Taiwan (Formosa), Sydkorea og Japan/Okinawa.

Europa og Middelhavsområdet:

Ca. 325,000 soldater.

Ca. 19.000 civilt ansatte amerikanere.
Ca. 247.000 pårørende og
100.000 europæere, der arbejder på baser
og installationer.

Ca. 220.000 mand er stationeret i Vesttyskland (hvilket vesttyskerne betaler ca. 800 mill. dollars for cm året).

Ca. 30.000 er ombord i den 6. flåde i Middelhavet.

Resten er stationeret i Island, England, Portugal, Spanien, Italien, Tyrkiet og Libyen.

I ovenstående opgørelser er ikke medregnet de mange militærkommissioner og stabe, som amerikanerne har udsendt til endnu flere lande. Ej heller de mere for dækte former for troppetilstedeværelse og de hære, der består af indfødte, men er betalt og ført af amerikanere. Opgivelserne bygger på artikler i US News & World Report, Newsweek og New York Herald Tribune. Omkostningerne ved basernes opretholdelse opgives forskelligt, fra 4 milliarder dollars om året til otte. Men uanset hvad de præcise omkostninger er, så er udgifterne for store. Vietnamesernes revolutionære kamp ryster hele den amerikanske militærmaskine - og dermed den amerikanske imperialisme.

Det militær-industrielle kompleks i USA kan ikke både føre krig i Vietnam, opretholde sine militære positioner ude og forberede sig til borgerkrig hjemme. På grund af underskud på betalingsbalancen (krigen og baserne) har dollaren vaklet de sidste år - og det er en trussel mod det amerikanske imperiums hele eksistens.

Imperialismens teknokrater har siden Kennedy-tiden arbejdet ihærdigt på at overvinde disse modsætninger. Deres forsøg går i mange retninger. Indførelse af en stadig ny teknik vil kunne overflødiggøre adskillige af de 3.000 mindre baser. Mange af besættelsestropperne vil kunne føres hjem under visse forudsætninger. Blandt disse er en øget indsigt i, hvordan sociale kriser dæmpes og kanaliseres. Altså blev de amerikanske og europæiske universiteter sat igang med at finde ud af dette (se art. om Erling Bjøll).

Og den dygtigste af alle teknokraterne blev gjort til præsident for Verdensbanken. Men inden McNamara forlod "forsvars"ministeriet satte han militæret igang med at skabe en anden forudsætning for at trække tropper hjem til imperiets moderland. Han opfandt "brandkorps".

McNamara's Brandkorps.

Allerede i 1965 forklarede McNamara i Kongressen: "Enten kan vi udstationere et stort antal tropper og store mængder af forsyninger oversøisk, i nærheden af eventuelle konfliktområder, - eller også kan vi holde en meget mindre styrke centralt i reserve i USA og afsende den hurtigt dertil, hvor den er påkrævet."

Og "---et mobilt "brandkorps" i reserve, centralt placeret,....og rede til lynhurtig afsendelse til ethvert område i verden, der er truet, er helt afgjort den mest økonomiske og mest fleksible udnyttelse af vor militære styrke."

Og da "de første få uger i en begrænset krig er de mest kritiske" så "kan vores evne til at koncentrere militær magt i truede områder i løbet af få dage frem for uger, gøre en stor forskel i den samlede styrke, der er påkrævet."

På baggrund af disse tanker afholder de amerikanske imperialister omfattende troppetransportmanøvrer og igangsætter et omfattende byggeri af kampemæssige jettransportmaskiner. (Lockheed, USA's næststørste rustningsfirma, har den fedeste kontrakt: godt fem milliarder dollars for 115 stk C-5A).

Og så lige til slut: Når nu amerikanerne begynder at nedlægge nogle af deres baser og hjemsende nogle af de 1,5 mill. tropper, der står ude i imperiet, så vil det ske under et enormt bulder af propaganda: Vore aviser vil fortælle os indgående om det amerikanske bidrag til freden. Men der vil ikke stå ret meget om betalingsbalance, Vietnamkrig og om at amerikanernes mulighed for militær kontrol er den samme. Så vil McNamaras og de øvrige brandkorps nemlig være udbygget.

USA'S ØKONOMISKE INTERESSER

Det amerikanske imperiums økonomiske interesser er især knyttet til:

De Olieproducerende lande: Colombia, Venezuela, Indonesien, Iran, de arabiske stater omkring den persiske golf, Irak og Libyen.

De Malmproducerende lande: Canada, Mexico, Venezuela, Bolivia, Peru, Chile, Congo (Kattanga) og Sydafrika.

Tropiske landbrugsprodukter: Mellemamerika og Vestindien.

De Industrielt udviklede lande: Som kapital og varemærked.

Og på længere sigt: At intet land bryder ud af den vestlige verdens økonomiske system og dermed indskrænker monopolernes operationsmuligheder. Enhver social omvæltning er en trussel mod de herskendes økonomiske interesser.

PROFESSOR ERLING BJØL-EN NATO-STIPENDIAT

Når man i den offentlige debat diskuterer NATO, er det som oftest organisationens militære aspekter, man beskæftiger sig med, men det må ikke glemmes, at der inden for NATO's rammer også foregår et stort arbejde for at sikre alliancens "indre stabilitet".

Hvert år stiller NATO et beløb til rådighed for et studie- og stipendieprogram, der har til formål at fremme studiet af historiske, politiske, konstitutionelle, juridiske, sociale, kulturelle, sproglige, økonomiske og strategiske spørgsmål til belysning af det atlantiske fællesskabs historie, nuværende situation og fremtidige udvikling samt de problemer, som fællesskabet står overfor.

Som eksempel på et NATO-studie kan nævnes, at i 1958 modtog daværende pressekorrespondent i Paris, Erling Bjøl, (nu professor ved Århus Universitet) et stipendium fra NATO, der muliggjorde, at han i længere tid kunne opholde sig i Rom og foretage rejser til Syditalien.

italienere ingen forståelse havde for at NATO forsvare deres frihed, men tværtimod i stort tal stemte på det kommunistiske parti.

Erling Bjøl har også efter, at han er blevet professor interesseret sig for NATO's "indre stabilitet". På den civile Atlantorganisations årsmøde i november 1968 i Portugal gik han ind for en ændring af artikel 13 i NATO-traktaten, så man på ny får en fast årsperiode, hvor de deltagende lande ikke kan opsiges traktaten. Gennemførelse af Bjøls forslag vil betyde, at NATO-modstandernes argumenter igen vil kunne afvises med den begrundelse, at de er uaktuelle. Selv om det uden tvivl var tilfældigt, at Bjøl fremsatte sit forslag i diktatorlandet Portugal, karakteriserer det udmærket, hvad der er formålet med NATOs civile organisation og NATOs stipendier: at sikre alliancens "indre stabilitet", og ikke som det er nævnt i indledningen til NATO-traktaten: at sikre de deltagende "folks frihed, fælles traditioner, og kultur hvilende på demokratiets og den personlige friheds grundsatninger og på lov og ret".

Arne Olsen.

I 1960 blev resultatet af Erling Bjøls NATO-stipendium offentliggjort i bogen "Salt og Sult". Erling Bjøl beskæftiger sig i bogen med de fattige områder i Syditalien og vurderer den indsats, der siden Anden Verdenskrig er gjort for at hæve dette lille områdes velstandsniveau.

Det er klart, at NATO ikke har givet Erling Bjøl et stipendium af omsorg for de fattige mennesker i Syditalien, men fordi alliancens "indre sikkerhed" i Italien var truet, da de fattige syd-

En af USA's største finansgrupper er Rockefeller. På billedet ses de fem brødre, der besidder ESSO og Mobil Oil, Chase Manhattan Bank og First National City Bank of N.Y., Sukkertrusten og Anaconda Copper o.s.v. o.s.v.

Det er fra venstre: David, Winthrop, John D. III, Nelson og Laurence. Sammen med Mellon og Ford kontrollerer de også rustningsfirmaerne: General Dynamics, United Aircraft og Boeing Corp. o.s.v. o.s.v.

NOTE 4 OM: DANSK ERHVERVSLIV OG AMERIKANSK IMPERIALISME.

Dansk landbrug har i de seneste år forsynet den amerikanske krigsmaskine i Vietnam med en ikke ringe del af forbruget af svinekød, samt i mindre udstækning oksekød, æg og mejeriprodukter.

Fra 1964 til 1968 steg værdien af kød- og kødvarer eksporten til Sydvietnam som følger:

1964: 10.000 kr

1965: 549.000 kr

1966: 258.000 kr

1967: 6200.000 kr

1968: 9700.000 kr

Fra 1. januar 1969 skete et brat fald i den direkte eksport, den nåede i de første syv måneder af 1969 kun op på 37.000 kr. Til gengæld kunne man i Udenrigsministeriets Tidsskrift (3. jan. 1969) læse: "Da der sent i 1968 er blevet gennemført meget store, men endnu ikke registrerede,

eksportforretninger i kødvarer til Singapore (*bestemt til Vietnam*), vil føde- og drikkevarernes andel formentlig også i 1969 komme op på ca 70% af den danske totaleksport til republikken."

Afsætningen af kød og kødvarer til Singapore var i forvejen for nedadgående, men stigningen som følge af *videreasalget til Vietnam* afspejler sig i statistikken:

Samlede eksport i 1. halvår af 68: 9,7 mill

2. halvår af 68: 13,3 - kr

1. halvår af 69: 14,4 - kr

Hvad ligger bag faldet i det direkte salg til Sydvietnam og væksten i eksporten over Singapore? Der er flere grunde. Indtil 1968 havde vi som bekendt "svinepukkel" og Eksportsvineslagteriernes Salgsforening fandt det opportunt at sælge dele af overskuddet til de amerikanske

"Lille Amalienborg", Dag Hammerskiølds Allé 28. Her sidder en af NATO's mange stabe i Danmark, to husnumre fra den amerikanske ambassade. CIA-folk inspicerer

jævnligt om sikkerhedsbestemmelserne for de klassificerede NATO-dokumenter overholdes.

angribere i Vietnam. Men nu er der svinemangel og landbruget kan ikke længere forsyne de sekundære markeder med frosne svin. Det er forklaringen på faldet. De amerikanske tropper kommer dog ikke til at mangle danske landbrugsprodukter. For ØK er trådt hjælpende til. Over sit kontor i Singapore foretager ØK (der som bekendt har overtaget Plumrose og Beauvais) en stigende re-eksport af kødkonserver (spec. dåseskinker) til vennerne i Sydvietnam. De venner, der sikrer ØK's fortsatte tilstedeværelse i Sydøstasien. At eksporten går over Singapore skyldes USA's "Buy-American-Policy". Denne "Køb-Amerikansk"-politik, der er et af USA's fortvivlede forsøg på at redde dollaren, vanskeliggør indkøb direkte i Danmark. I princippet skulle de amerikanske styrker købe ind i USA, men da handelsflåden er op-

taget af vigtigere krigstransporter, kan der gives dispensation til indkøb i Singapore - hvorved Ø.K. og dansk landbrug får sin chance for en god profit og medvirker til at holde krigsmaskinen igang. Der er da også al mulig grund til at tro, at rederiet Ø.K. er amerikanerne behjælpelig med transporten. Som et kuriosum kan nævnes, at der i samme periode *ikke* er eksporteret fødevarer til Nordvietnam.

Køb fem stk. Vietnam-Solidaritets hver gang og sælg dem til fjender og venner.

RESULTAT: Flere mennesker lærer os at kende, og vi får flere penge til mere Solidaritet.

Scherfigsvej 7, 2100 Kbh. Ø. Den amerikanske militær-attachés hus. Her bor og arbejder oberst Roy H. Berger. Huset tilhører - i

modsatning til de fleste andre diplomatboliger - den amerikanske ambassade.

HUSK:

Giro 15 16 50 De Danske Vietnamkomiteer
Giro 15 11 77 Vietnam-Solidaritet
Giro 16 16 Vietnam-Indsamlingen

"Sterbrogades kaserne i København. I building A", der ligger til venstre, når man kommer ind ad indgangen, residerer "Military Assistance Advisory Group. I NATO-slang kaldet "MAAG, på gammeldansk: Den Rådgivende militærdelegation. Her sidder amerikanerne og overvåger det materiel, som de har lånt Danmark i "Våbenhjælp". Det er meget. For ca. 4,5 milliard kroner af det danske forsvars materiel er amerikansk ejendom. Og dette medfører, at amerikanerne har uhindret adgang til stort set alle danske militærinstallationer. For hvor er der ikke materiel, der skal inspiceres?

Officielt ledes "MAAG af: Kommandør Carl L. Scherrer (chef), Oberst Ernest J. Wells (chef for luftvåbnet), Oberst Eugene L. Peterson (chef for hæren) og Kommandør William B. Ecker (chef for flåden). Disse fire personer tilhører kategori A - som har fuld diplomatisk status. Under sig har de andre officerer (kat. B), med delvis diplomatisk status og mere underordnet kontorpersonale, kategori C. Inddelingen ifølge "Bistandsaftalen" af 27. januar 1950. Danmark betaler udgifterne til kontorhold.

I SPECIAL FORCES ER DER MANGE SLAGS BRANDKORPS.....

Andre steder i Vietnam-Solidaritets omtales AMF (NATO's politikorps i Europa) og 'Camaras verdenspolitikorps. Men da AMF som sagt har ringe ildkraft planlægger man for øjeblikket i forskellige NATO-stabe at skabe det "brandkorps", man påstår, at AMF er. Planerne går ud på at gøre NATO-divisionerne i Centraleuropa mere mobile og dermed egnede til "crisis management" (krise-indsats) på Nord- og Sydflanken.

Men derudover er den vestlige verden beriget med et korps, der hedder Special Forces, kendt fra Vietnamkrigen som "De grønne Baretter". Dette korps, der er oprettet under Korea-krigen, har til formål at nedkæmpe folkelige opstande og partisanbevægelser med *alle midler* - uhammet af internationale aftaler om krigsførelse. Officielt er korpsen underlagt den amerikanske hær, men i virkeligheden er det USA's forskellige - og ofte rivaliserende - efterretningstjenester, der dirigerer det. Det er den kolde krigs stødtropper. Og til oplysning for dem, der tror på Kennedy-myten: Både John og Robert Kennedy var korpsens ivrigste fortalere. John F. Kennedy kaldte Special Forces for "Frihedens modigste forløbende" og forøgede deres styrke fra 1.800 mand til 9.000. Og Robert Kennedy havde ifølge Maxwell Taylor planer om at udanne 50.000 af disse mordere.

Idag er der 10.000 mand i Special Forces. De er inddelt i "grupper" på ca. 1.800 mand. Deres grundenhed er et såkaldt "A-team" på 12 mand, der ifølge planerne skal kunne uddanne og lede ca. 1.000 lokale kontrarevolutionære. "Grupperne" er idag stationeret som følger:

1. Special Forces Group på Okinawa
5. Special Forces Group i Sydvietnam, og uofficielt i Laos og Cambodia.
8. Special Forces Group i Panama-kanal zonen.
10. Special Forces Group dels i Fort Devens/Massachusetts, dels i Bad Tölz/Bayern/Vesttyskland.

46. kompagni er i Thailand og 3., 6., og 7. Special Forces Group ligger i hovedkvarteret Fort Bragg/North Carolina/USA.

De fleste baretter ligger i reserve - på vagt for friheden. Kun 5. gruppe og 46. kompagni er for øjeblikket i sin helhed

i kamp. 5. gruppe, der har hovedkvarter i Nha Trang i Sydvietnam, er på ca. 3.000 mand. De er spredt ud over hele Sydvietnam og står i spidsen for en irregulær hær på ca. 50.000 mand, der hovedsagelig er sammensat af ikke-vietnamesiske stammefolk. Et ukendt antal Special Forces opererer ind i Laos og Cambodia. Deres mord- og torturmetoder vil være offentligheden bekendt gennem mange affærer. Vi minder om det tidligere medlem Donald Duncan, der blev dømt af Russell-tribunalets anden session i Roskilde. Og i de sidste måneder har pressen omtalt omstændighederne omkring mordet på den sydvietnamesiske agent, Thai Khac Chuyen. Indgående beskrivelser behøves ikke her.

De andre grupper af Special Forces er også lejlighedsvis i aktion. 8. gruppe fra Panama-zonen deltog i besættelsen af Den Dominikanske republik i 1965. Og oberstløjtnant Redmond E. Weber og major Ralph W. Shelton ledede i spidsen for 16 baretter og 600 bolivianere Che Guevaras tilfangetagelse og mord i 1967. Også i andre udbyttede lande sættes de lejlighedsvis ind, når det amerikanske imperiums interesser anses for truet. Og bag grænserne i de socialistiske lande opererer de også med mellemrum. En hel del af Special Forces er rekrutteret blandt stærkt anti-kommunistiske elementer emigreret fra disse lande.

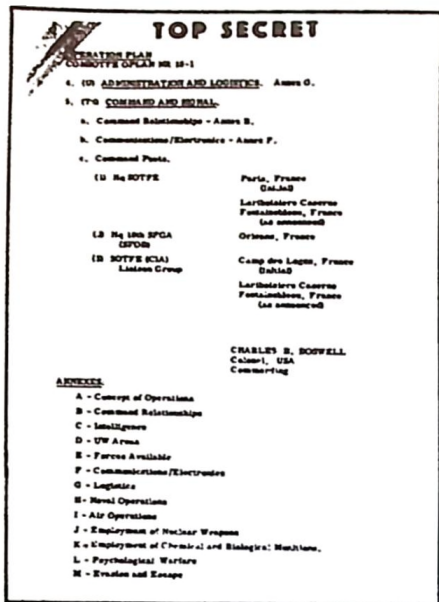
Men hvilke opgaver har de i Europa stationerede lejermordere?

STØT DEMONSTRATIONEN DEN 15. NOVEMBER.

NIXONS tilbagetrækning af tropper fra Vietnam.

Pentagon har oplyst, at der den 31/8 -69, når de lovede 25.000 mand er trukket tilbage fra Vietnam, stadig vil være 515.000 amerikanske tropper tilbage. Det er kun 18.000 mand færre end ved Nixons overtagelse af præsidentposten. I de 515.000 mand er ikke medregnet de mindst 100.000 mand, der er stationeret i Thailand og på amerikanske marinefartøjer, som også deltager i krigen mod Sydvietnam.

fra Guardian

Del af plan 10-1

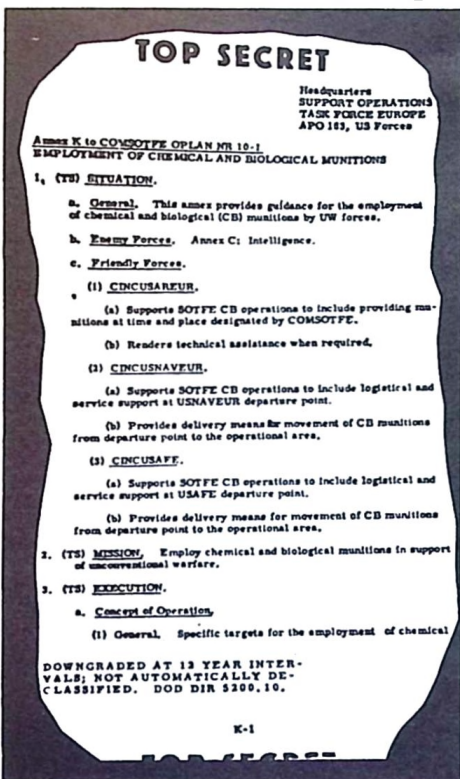
PLAN 10-1

Det fortæller plan 10-1 lidt om Plan 10-1 er en omfattende operationsplan for Special Forces indsats i Europa udarbejdet af forskellige amerikanske stabe i Europa. Dele af planen har tidligere været offentliggjort (Se f.eks. Ud Af NATO, nr. 14, forår 1968). Men for nogle måneder siden blev planen i sin helhed i fotokopi sendt til forskellige redaktioner i Europa og USA. Der råder uvished om, hvem der har fået fat i planen og offentliggjort den. Dette forhold beskæftiger den borgerlige presse sig meget med. Hvad mere vigtigt er, planen er ægte - men "forældet", som amerikanerne nu undskyldende siger.

Plan 10-1 består af 4 sider stemplet "Top Secret" og et tillæg på 29 sider, hvoraf 20 er "Top Secret", mens 9 sider er klassificeret en grad lavere, som "Secret".

10-1 giver detaljerede oplysninger om påtænkte amerikanske operationer i Europa i krigstilfælde. Planens formål er "at forberede ledelsen af og vise ansvarsfordelingen ved påbegyndelse og gennemførelse af en ukonventionel krigsførelse inden for

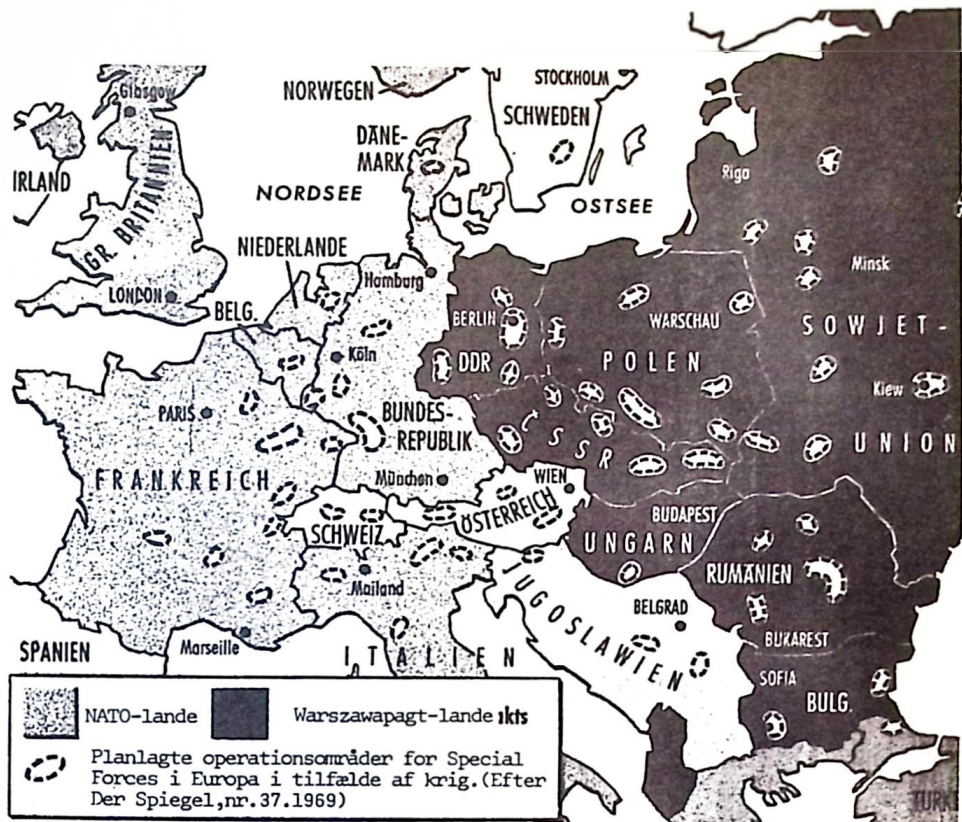
den i Europa stationerede amerikanske øversbefalendes område". Tillæg J handler om "anvendelse af atomare våben" og tillæg K om "anvendelse af kemiske og biologiske

Del af Plan 10-1's tillæg K om kemisk og biologisk krigsførelse.

våben". Planlæggerne i SOTFE (Support Operation Task Forces Group) havde udpeget 10. Special Forces Group som stødtropper ved denne plans iværksættelse. Disse skulle opbygge en partisanbevægelse i hele Europa (med 101 operationsområder i 23 lande, se kortet). Ikke alene atomladninger skulle anvendes, men også kemiske og biologiske sygdomsfremkaldende midler og nervegasser "skal anvendes til understøttelse for partisanoperationerne". (Det er tydeligt, at de amerikanske krigsplanlæggere ikke regner med frivillig støtte, men satser på terror).

LØRDAG DEN 15. DEMONSTRERER VI ALLE.

Hverken NATO-stabene i Europa, de nationale staber eller de neutrale landes staber har været informeret om disse amerikanske planer. (Både Sverige, Schweiz og Østrig er udpeget som områder). Washington har for øjeblikket travlt med at berolige, men der forlyder intet om, at danske myndigheder har foretaget sig det ringeste. Det Vesttyske forsvarsministerium har dog i det mindste rekvireret et eksemplar fra Der Spiegel.

PLAN 10-1 OG DANMARK

Men hvad, kun et enkelt område i Jylland er udpeget til operationsområde. Og anvendelse af ABC-krigsførelse er jo kun en evt. mulighed. Og de 20 baretter, der var i Holbæk i 1967 og de 6 mand, der for nylig afsluttede en "træning" i Kongsøre ved Holbæk skulle slet ikke lære dansk og studere

terrænet. De har sikkert slet ikke et spor at gøre med de Special Forces, amerikanerne sender til Danmark på x-dagen, de folk der i spidsen for "Friedhallsalliancen", "Vilde Engle" og hjemmeværn, skal forsvare "frihed, fælles traditioner og kultur hvilende på demokratiets og den personlige friheds grundsatninger og på lov og ret" (Atlantpagtens indledning).

SPØRGSMÅL TIL HR. FRODE JAKOBSEN.

Men det er ikke alene i Danmark, vi får besøg af Special Forces. I 1963 besøgte daværende viceborgmester, oberstløjtnant Knud Østergård, Ålborg, The Special Warfare School i North Carolina og gennemgik et tre måneders kursus hos baretterne. Til Information udtalte han den 12/7 -1963: "Selv om vi ikke har Vietnam-forhold her i landet, så har hjemmeværnet og Danmark som

helhed dog også sin ideologiske kamp, fremhæver Østergård.

- Vi har da en lille Knud Jespersen og en betydelig større Aksel Larsen, og hvad de foretager sig, og hvad der i det hele taget sker herhjemme på den front, behandlede jeg forøvrigt i forbindelse med en afhandling, jeg skulle skrive i forbindelse med kursus derovre om danske forhold."

Østergård skulle opsumere sine mange indtryk i en beretning, der bl.a. skulle tage stilling til om det ville være nyttigt for andre danskere at søge over til skolen.

Der foreligger intet om, hvorvidt Hjemmeværnet siden da har haft elever hos Special Forces. Men vi spørger hermed den kommitterede for Hjemmeværnet, hr. Frode Jakobsen, der som bekendt også er engageret i Vietnambevægelsen.

HUSK 15. NOVEMBER

SOLIDARITETS DEMONSTRATION MED VIETNAM

Under NATO-øvelsen Green Express kom Kurt B. Michaelsen, 33 år og fra Los Angeles, tilbage til sit gamle land som soldat i en af de amerikanske enheder. Han har været i Vietnam, og de lokale krigere var ved at gå bagerover af benovelse. I feltavisen "Green Express" blev det til et stort interview hvoraf vi plukker: Sp. Hvad får en dansker til at melde sig frivilligt til tjeneste i Vietnam?

EN GÆST

- Jeg var ved at gå til af kedsomhed i Californien, og da man ikke kan blive forflyttet blot fordi man kommer og be'r om, så valgte jeg simpelt hen Vietnam. Så var jeg da sikker på at komme hen til et nyt sted. Men på den anden side har jeg også den indstilling, at har man først meldt sig som professionel soldat, så skal man ikke prøve på at drive den af et eller andet øde og fredfyldt sted i Staterne. Det virker fejlt." Forhåbentlig er hr. Michaelsen med sine "farvestrålende tegn på mod og tapperhed" tilbage i sit egentlige fædreland.

MOISGAARD - OFFSET ATELIER - TELEFON 0011 48 00 18